

Nowa porażka Adenauera w Bundestagu

Bundestag odracza głosowanie nad zniesieniem nietykalności poselskiej deputowanych KPD

(f) BERLIN (PAP). Jak donosi z Bonn agencja ADN, prezydent Adenauer doznał w czwartek nowej porażki w Bundestagu. Adenauer usiłował po raz piąty przeforsować wniosek o zniesienie nietykalności poselskiej 9 deputowanych komunistycznych. Jednakże Bundestag po dyskusji uchwalił ponownie przekaza-

nie wniosku do kompetentnej komisji 145 głosami przeciwko 144 przy 6 powstrzymujących się od głosowania. Za ponownym odesłaniem wniosku do komisji głosowali członkowie KPD, SPD, Centrum oraz poszczególni deputowani z ramienia CDU i FDP.

Gwałcąc wolę narodu włoskiego De Gasperi przełamał w Izbie Posłów faszystowską ordynację wyborczą Masowe strajki protestacyjne w całym Włoszech

(f) RZYM (PAP). Po trzydniowych, trwających niemal bez przerwy obradach, włoska Izba Deputowanych uchwaliła antydemokratyczną ustawę o nowej ordynacji wyborczej oraz wotum zaufania dla rządu De Gasperiego. Odbyły się dwa głosowania: w głosowaniu nad wotum zaufania rząd otrzymał 339 głosów przeciwko 25; ustawa o reformie ordynacji wyborczej została przyjęta 332 głosami przeciwko 17. W głosowaniu nie wzięło udziału około 220 deputowanych. Podczas głosowania deputowani komunistyczni, socjaliści i lewicowi demokraci opuścili salę obrad, wznosząc okrzyki: „Niech żyje parlament!”, „Niech żyje konstytucja!”.

Na znak protestu przeciwko rządowemu projektowi reformy ordynacji wyborczej odbyły się strajki protestacyjne w Genui, Modenie, Parmie, Padwie, Ferrarze, Rovigo, Alessandrii i wielu innych miastach i prowincjach włoskich. W prowincji Rovigo strajkowało 100 tysięcy robotników rolnych oraz wszyscy pracownicy przemysłu i handlu. W Teranto odbyła się demonstracja protestacyjna robotników stoczni i arsenału wojskowego. W prowincjach Pavia i Novaro strajkowało około 80 procent pracowników. W mieście Alessandria w strajku wzięło udział 95 procent robotników i urzędników przedsiębiorstw. W wielu wypadkach policja brutalnie atakowała uczestników demonstracji i strajkujących. M. in. w Castellonuwa została ciężko ranna przez policję 30-letni Angelo Ferrare, przewodniczący miejscowej sekcji byłych kombatanów, w chwili gdy umieszczał na murach napisy przeciwko nowej ordynacji wyborczej. Na znak solidarności z ofiarą represji policji robotnicy okręgu Modeny postanowili przedłużyć strajki, a kupcy zamknęli sklepy.

Po zakończeniu posiedzenia odbyła się narada grup parlamentarnych komunistycznej i socjalistycznej. Na naradzie tej uchwalono, że delegacja w której skład wchodzi deputowani: Togliatti i Guilo (partia komunistyczna), Nenni i Tardietti (socjaliści) oraz Naci (niezależni) odwiedzi prezydenta Republiki Einaudi i poinformuje go o sytuacji jaka powstała w związku z przyjęciem rządowego projektu „reformy” ordynacji wyborczej.

Masy pracujące całego świata uroczystie obchodziły 29 rocznicę zgonu Lenina

(f) Z głęboką czcią masy pracujące całego świata obchodziły 29 rocznicę zgonu wielkiego rewolucjonisty — Włodzimierza Lenina. Szczególnie uroczyste obchody odbyły się w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej.

MOSKWA (PAP). Tysiące mieszkańców Moskwy udały się 21 stycznia do Mauzoleum Lenina, aby złożyć hołd pamięci twórcy Partii Komunistycznej i państwa radzieckiego. Dziesiątki tysięcy agitatorów wygłosiło referaty i pogadanki w fabrykach i zakładach przemysłowych, w instytucjach i w szkołach, w okręgach wyborczych stolicy. Akademia żałobna odbyła się także w Leningradzie, Tbilisi, Taszkencie, Kijowie, Mińsku, Rydze, Wilnie, Frunze, Kiszyniowie, Tallinie, Erywaniu i w innych miastach.

MOSKWA (PAP). Szefowie placówek dyplomatycznych krajów demokracji ludowej złożyli w dn 21 bm. wieńce w Mauzoleum Lenina. Szefowie placówek dyplomatycznych złożyli również wieńce w imieniu Komitetów Centralnych partii komunistycznych i robotniczych swych krajów.

PEKIN (PAP). „Dni Leninowskie” w Chińskiej Republice Ludowej przebiegały pod znakiem wzmożonych studiów nad teorią marksizmu-leninizmu. Dzienniki pekińskie opublikowały 21 bm. wiele artykułów poświęconych świetlanej pamięci wielkiego wodza i nauczyciela

generalny KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej i przez Rady Ministrów Wytko Czerwenkow, przywódcy partii komunistycznej i rządu, charge d'affaires ZSRR w Bułgarii Griaznow. BERLIN (PAP). W Berlinie odbyło się uroczyste posiedzenie żałobne KC Socjalistycznej Niemieckiej Partii Jedności i równiactwa organizacji SED wielkiego Berlina. Do prezydium weszli członkowie i zastępcy członków Biura Politycznego KC SED z przewodniczącym Partii Wilhelmem Pieckiem i sekretarzem generalnym Walterem Ulbrichtem na czele. HELSINKI (PAP). Dnia 21 bm. społeczeństwo Finlandii obchodziło uroczystie 29 rocznicę zgonu wielkiego wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata, Włodzimierza Lenina. Dziennik „Työkansan Samomat” i „Vapaa Sana” zamieściły artykuły poświęcone pamięci Lenina.

generalny KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej i przez Rady Ministrów Wytko Czerwenkow, przywódcy partii komunistycznej i rządu, charge d'affaires ZSRR w Bułgarii Griaznow. BERLIN (PAP). W Berlinie odbyło się uroczyste posiedzenie żałobne KC Socjalistycznej Niemieckiej Partii Jedności i równiactwa organizacji SED wielkiego Berlina. Do prezydium weszli członkowie i zastępcy członków Biura Politycznego KC SED z przewodniczącym Partii Wilhelmem Pieckiem i sekretarzem generalnym Walterem Ulbrichtem na czele. HELSINKI (PAP). Dnia 21 bm. społeczeństwo Finlandii obchodziło uroczystie 29 rocznicę zgonu wielkiego wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata, Włodzimierza Lenina. Dziennik „Työkansan Samomat” i „Vapaa Sana” zamieściły artykuły poświęcone pamięci Lenina.

OSŁO (PAP). Dla upamiętnienia 29 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina wydawnictwo „Ny Dag” postanowiło wydać dzieła wybrane Lenina w języku norweskim w 12 tomach. Dnia 21 bm. ukazał się w sprzedaży pierwszy tom tych dzieł. PARYŻ (PAP). 21 bm. w Sali Mutualite w Paryżu odbyła się uroczysta akademie, poświęcona 29 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina, zorganizowana przez Francuską Partię Komunistyczną. Na akademii obecnych było około czterech tysięcy osób. W prezydium akademii zasiadł przywódcy Francuskiej Partii Komunistycznej oraz przedstawiciele demokratycznych sił społecznych. Akademię otworzył członek Biura Politycznego FPK Marcel Cachin. Referat o życiu i działalności Lenina wygłosił sekretarz FPK August Lecœur.

Dziennik „Työkansan Samomat” i „Vapaa Sana” zamieściły artykuły poświęcone pamięci Lenina. Dziennik „Työkansan Samomat” podkreśla, że dzięki Leninowi i Stalinowi Finlandia uzyskała niepodległość. KOPENHAGA (PAP). Duńska postępowo opinia publiczna uczciła 29 rocznicę zgonu Włodzimierza Lenina. Dziennik „Land og Folk” zamieścił artykuł pt. „Leninizm a pokój”. SZTOKHOLM (PAP). 21 bm. odbyła się w Sztokholmie w salach „Domu Obywatela” uroczysta akademie żałobna,

OSŁO (PAP). Dla upamiętnienia 29 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina wydawnictwo „Ny Dag” postanowiło wydać dzieła wybrane Lenina w języku norweskim w 12 tomach. Dnia 21 bm. ukazał się w sprzedaży pierwszy tom tych dzieł. PARYŻ (PAP). 21 bm. w Sali Mutualite w Paryżu odbyła się uroczysta akademie, poświęcona 29 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina, zorganizowana przez Francuską Partię Komunistyczną. Na akademii obecnych było około czterech tysięcy osób. W prezydium akademii zasiadł przywódcy Francuskiej Partii Komunistycznej oraz przedstawiciele demokratycznych sił społecznych. Akademię otworzył członek Biura Politycznego FPK Marcel Cachin. Referat o życiu i działalności Lenina wygłosił sekretarz FPK August Lecœur.

Dni Leninowskie w Polsce

W całym kraju w okresie „Dni Leninowskich” na tysiącach odczytów, pogadanek i wieczornych w świetlicach zakładowych i wiejskich, w klubach TPPR, ludzie pracy omawiają życie i dzieła Lenina, z Jego życia uczą się czerpać natchnienie do dalszej twórczej pracy nad budową szczęścia i potęgi Polski Ludowej — nad dalszym umacnianiem sił obozu pokoju.

Na terenie woj. łódzkiego, w gromadach, spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach aktywiści Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej wygłaszają pogadanki i odczyty, obchodzą historyczną rolę Lenina w zwycięskim marszu klasy ro-

botniczej do zrzucenia jarzma ucisku kapitalistycznego. Z działalnością Lenina zapoznają się na licznych odczytach i wieczornych pracownicy warszawskich zakładów przemysłowych i instytucji. M. in. wieczornica poświęcona pamięci twórcy pierwszego państwa socjalistycznego odbyła się na budowach osiedla Grochów I i II. W woj. bydgoskim wszystkie koła TPPR przy zakładach pracy oraz w gromadach wiejskich organizują „Dni Leninowskie” pod hasłem jak najdokładniejszego zapoznania spo-

łeczństwa pomorskiego z życiem tego wielkiego nauczyciela i wodza mas pracujących całego świata. Obchody „Dni Leninowskich” w woj. wrocławskim zainaugurował odczyt w Wołędzkiem Klubie TPPR we Wrocławiu. Masowo przybyli tutaj mieszkańcy stolicy Dolnego Śląska młodzież, przewodnicy z zakładów pracy i inteligencja pracująca. Odczyty i pogadanki odbywają się we wszystkich miastach i wsiach Dolnego Śląska (PAP)

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). W komunikacie ogłoszonym w Phenianie dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej donosi, że w dniu 22 stycznia jednostki armii ludowej i ochotników chińskich prowadziły na dotychczasowych pozycjach walki z nacierającymi wojskami interwentów amerykańsko - angielskich i oddziałami lisyńskimi.

Delegacja amerykańska zerwała jednostronnie porozumienie osiągnięte przez oficerów łącznikowych obu stron w sprawie nieatakowania samochodów delegacji koreańsko - chińskiej, kursujących między Phenianem a neutralną strefą Kaesongu i zapowiedziała, że samoloty wojskowe Stanów Zjednoczonych będą atakowały te samochody poruszające od dnia 25 stycznia. Ta prowokacyjna zapowiedź jest z góry obmyślonym posunięciem zmierzającym do podważenia samych podstaw rokowań w sprawie rozejmu w Korei. To prowokacyjne posunięcie dowodzi raz jeszcze, że strona amerykańska dąży do całkowitego unicestwienia prowadzenia rokowań i sprawie rozejmu i do rozszerzenia agresywnej wojny rozpętanej przez Stany Zjednoczone w Korei.

USA usiłują uniemożliwić prowadzenie rokowań w sprawie rozejmu w Korei

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi z Panmunjonu agencja Nowych Chin, starszy oficer łącznikowy delegacji koreańsko - chińskiej, pułkownik Czu Jang, na polecenie generała Nam Ira wystosował do delegacji amerykańskiej list z odpowiedzią na oświadczenie tej delegacji z dnia 15 stycznia.

W liście tym pułkownik Czu Jang stwierdza m. in.:

Wzmocnienie zbiórki złomu w woj. katowickim

(f) W woj. katowickim trwa obecnie wyjątkowa mobilizacja załóg zakładów pracy, młodzieży i całego społeczeństwa do powszechnej zbiórki złomu. W zakładach pracy odbywają się zebrania, na których organizacje partyjne, rady zakładowe i dyrekcje, analizując dotychczasowe niedociągnięcia omawiają najlepsze sposoby wzmocnienia akcji zbiórkowej. Rady narodowe aktywizują do zbiórki złomu instytucje im podległe, jak zakłady oczyszczania miasta, przedsiębiorstwa komunikacyjne, wodociągi.

Omałwiając zagadnienie obrotu towarowego między miastem i wsią, towarzyszy Bierut na VII Plenum KC wskazał, że jeżeli: „odbierzemy elementom kapitalistycznym możliwość manewrowania, spekulacji, pośrednictwa, przechwytywania produktów masowego zapotrzebowania — to zmniejszymy poważnie w ten sposób trudności w zapotrzeniu, wzmocnimy regulując rolę państwa i podniesiemy na wyższy poziom spójnie gospodarczą między wsią i miastem”.

Według meldunków Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem oraz Zbiornicy Rejonowej dojrzał przykład w zbiorze złomu wśród zakładów przemysłowych dają m. in. załogi huty „Mysłowice”, zakładów „Konstal” i „Zgoda”, kopalni „General Zawadzki”, Fabryki Lamp Górniczych, Śląskiej Fabryki Urządzeń Górniczych, (PAP).

Ważne i odpowiedzialne zadania w tej dziedzinie stoją zwłaszcza przed gminnymi spółdzielniami i aparatem mleczarskim. Trzeba, aby pracownicy tego aparatu nie czekali, aż chłop sam się do nich zgłosi z propozycją sprzedaży, ale by sami docierali do chłopów, proponowali mu kupno jego nadwyżek. Aparat skupu niektórych województw, jak np. białostockiego, warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego i łódzkiego nie wykazuje jednak w tym kierunku żadnej poważniejszej inicjatywy i operatywności.

Lud Warszawy złożył hołd pamięci bohaterów Powstania Styczniowego

Dnia 22 bm. — w 90 rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego, lud Warszawy złożył hołd bohaterom bojomnikom o niepodległość i prawa ludu. Przed domem przy ul. Widołk, w miejscu, gdzie w r. 1862 mieściła się główna siedziba tajnego Centralnego Komitetu Narodowego — organizatora Powstania Styczniowego, zgromadzili się delegacje robotników stołecznych fabryk, młodzież szkolna i żołnierze WP. Transparent ułożony na ścianie domu głosił: „Cześć bohaterom walk o wyzwolenie narodu i społeczeństwa”.

Rozlegają się dźwięki hymnu narodowego. Do zgromadzonych przemawia długoletni działacz polskiego ruchu rewolucyjnego — Franciszek Łęczycki. Ze skupieniem słuchają uczestnicy uroczystości historii bohaterów walk powstańców z 1863 r o wolną, sprawiedliwą Polskę. Mówca krótko obrazuje dalsze walki narodu polskiego o wyzwolenie społeczne i narodowe, działalność „Proletariatu” SDKPiL, Komunistycznej Partii Polski oraz PPR. „Naszemu pokoleniu — stwierdza Franciszek Łęczycki — przypada w udziale obowiązek zrealizowania wska-

zań naszych poprzodków. Zjednoczeni we Froncie Narodowym przy braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego w oparciu o genialne wskazania Lenina i Stalina, pod kierownictwem ukochanego przywódcy naszego Narodu — Bolesława Bieruta, budujemy Polskę o jakiej marzyły całe pokolenia rewolucjonistów — Polskę sprawiedliwą społeczną”. Pod tablicą młodzież szkolna złożyła wiązanki kwiatów. W godzinach popołudniowych przedstawiciele społeczeństwa stolicy wzięli udział w uroczystości złożenia wieńców pod

tablicą poświęconą pamięci bohaterów-rewolucjonistów wmurowaną w tzw. Bramę Straceń Cytadeli Warszawskiej. Rozlegają się dźwięki hymnu narodowego. Kompania honorowa WP prezentuje broń. U stóp tablicy delegacja składająca wieńce. Pierwszy wieńiec w imieniu Komitetu Warszawskiego PZPR składa sekretarz KW PZPR — Kubicki. Następnie wieńce składają: delegacja WP, Prezydium Stołecznej Rady Narodowej, delegacje stronnictw politycznych, Warszawskiej Rady Związków Zawodowych, młodzieży, ZBoWiD i inne. (PAP)

Doniosłe zadania aparatu skupu

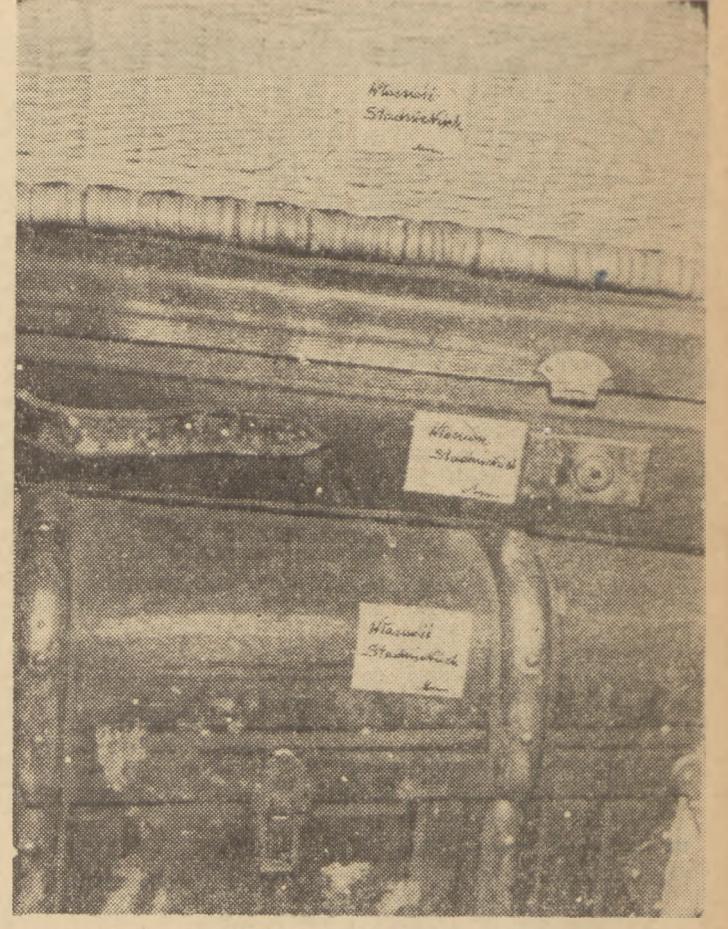
wprost konsumentowi, bądź społecznym placówkom skupu. Wiadomo, że spore chłopów, podobnie jak dotychczas po dokonaniu dostaw obowiązkowych, będzie chciał sprzedawać swe nadwyżki państwu. Wiadomo, że nie wszyscy chłopci i nie zawsze — mają czas i możliwości, by każdorazowo, ilekroć potrzebne im są pieniądze, udać się do miasta i sprzedać swe produkty. Wiadomo również, że są w Polsce powiaty o znacznej przewadze ludności wiejskiej, gdzie nabywców na produkty rolne jest stosunkowo mało (np. woj. białostockie, olsztyńskie itd.). Rzecz jasna, że jeśli na takich terenach nie dotrze do chłopów państwowy i spółdzielczy aparat skupu, spekulant wykorzystza skwapliwie sytuację w swoim własnym, paskarskim interesie. A do tego dopuścić nie można. Nie może być wypadku, aby chłop nie znajdował nabywców na swe produkty i w rezultacie zdany był na pośrednictwo spekulanta. Zadaniem więc naszego aparatu skupu jest nabywanie od chłopów — poza dostawami obowiązkowymi i kontrakcyjnymi — również nadwyżek wolnorynkowych.

Ważne i odpowiedzialne zadania w tej dziedzinie stoją zwłaszcza przed gminnymi spółdzielniami i aparatem mleczarskim. Trzeba, aby pracownicy tego aparatu nie czekali, aż chłop sam się do nich zgłosi z propozycją sprzedaży, ale by sami docierali do chłopów, proponowali mu kupno jego nadwyżek. Aparat skupu niektórych województw, jak np. białostockiego, warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego i łódzkiego nie wykazuje jednak w tym kierunku żadnej poważniejszej inicjatywy i operatywności.

Ważne i odpowiedzialne zadania w tej dziedzinie stoją zwłaszcza przed gminnymi spółdzielniami i aparatem mleczarskim. Trzeba, aby pracownicy tego aparatu nie czekali, aż chłop sam się do nich zgłosi z propozycją sprzedaży, ale by sami docierali do chłopów, proponowali mu kupno jego nadwyżek. Aparat skupu niektórych województw, jak np. białostockiego, warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego i łódzkiego nie wykazuje jednak w tym kierunku żadnej poważniejszej inicjatywy i operatywności.

Ważne i odpowiedzialne zadania w tej dziedzinie stoją zwłaszcza przed gminnymi spółdzielniami i aparatem mleczarskim. Trzeba, aby pracownicy tego aparatu nie czekali, aż chłop sam się do nich zgłosi z propozycją sprzedaży, ale by sami docierali do chłopów, proponowali mu kupno jego nadwyżek. Aparat skupu niektórych województw, jak np. białostockiego, warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego i łódzkiego nie wykazuje jednak w tym kierunku żadnej poważniejszej inicjatywy i operatywności.

Dowody rzeczowe na procesie w Krakowie



Kufry stanowiące własność magnackiej rodziny Stadnickich, które przechowywane były w piwnicach Kurii Metropolitalnej w Krakowie. Foto CAF

Dywerysujny lot samolotu amerykańskiego nad terytorium Chin

11 członków załogi wzięto do niewoli

(f) PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi, że w dniu 12 stycznia br. lotnictwo Chińskiej Armii Ludowej zestrzeliło samolot amerykański typu „RB-29”, który w okolicy miasta Antung wtargnął do obszaru powietrznego Chin.

Wtargnięcie do obszaru powietrznego Chin Ludowych samolotu amerykańskiego specjalnie przystosowanego do zrzucania skończonych spadochronowych — szpiegów i dywersantów, stanowi poważną prowokację i dowodzi, że imperialiści amerykańscy dążą do rozszerzenia zasięgu agresywnej wojny rozpętanej przez nich w Korei. Naród chiński jest głęboko oburzony z powodu tej nowej prowokacji rządu Stanów Zjednoczonych.

14 członków załogi samolotu wyskoczyło ze spadochronami, przy czym 3 spośród nich zginęło, a 11 wylandowało na terytorium Chin i zostało wziętych do niewoli. Wśród wziętych do niewoli znajduje się pułkownik Hohn K. Arnold dowódca 581 pułku lotniczego XIII amerykańskiej dywizji lotniczej.

Zestrzelony samolot amerykański typu „RB-29” wystartował o godz. 17.30 w dniu 12 stycznia br. z lotniska Jokata w Japonii i o godz. 21.15 wtargnął do obszaru powietrznego Chińskiej Republiki Ludowej w rejonie Antungu. Jak wynika z reżanów jeńców, zestrzelony samolot „RB-29” został przebudowany z ciężkiego bombowca typu „B-29” i specjalnie wyposażony do prowadzenia wyspiadlotniczego i tzw. „wojny psychologicznej” tj. do zrzucania na spadochronach szpiegów i dywersantów.

Protest min. Czou En-lai

Jak podaje agencja Nowych Chin, minister spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Lu-

Nie ulega wątpliwości, że te podejmowane przez rząd USA próby rozszerzenia zasięgu wojny poniosą całkowite fiasko wobec stanowczego oporu ze strony narodu chińskiego. Dowodem tego jest fakt zestrzelenia samolotu nr 44—62.217 w rejonie Antungu.

Nowe nominacje

(f) Prezes Rady Ministrów mianował inżyniera Franciszka Kaima podsekretarzem stanu w Ministerstwie Hutnictwa.

W zakończeniu minister Czou En-lai stwierdza, że rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, iż prowadzone przez rząd USA przygotowania do rozszerzenia zasięgu agresywnej wojny rozpętanej przez nich w Korei stały się poważną groźbą dla pokoju na Dalekim Wschodzie i na całym świecie. Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej uprzedza rząd Stanów Zjednoczonych, że naród chiński nie będzie tolerował tego rodzaju prowokacyjnej i agresywnej działalności amerykańskiego lotnictwa wojskowego. Rząd Stanów Zjednoczonych będzie musiał ponieść całkowitą odpowiedzialność za wszystkie następstwa tej prowokacyjnej działalności.

Nowe nominacje

(f) Prezes Rady Ministrów mianował inżyniera Franciszka Kaima podsekretarzem stanu w Ministerstwie Hutnictwa.

Prezes Rady Ministrów mianował Leona Chajna podsekretarzem stanu w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. (PAP)

DZIŚ W NUMERZE:

- Z. YCIA PARTII
- B. G.: O partyjnej konferencji dzielnicy Praga-Południe
- WANDA SUCHECKA: W Związku i gdzie indziej...
- J. STAREC: Tydzień na arenie świata
- N. G.: Nowa sztuka w Chinach (Wystawa chińskich obrazów nowożytnych)

Kuria Krakowska ośrodkiem wrogich Polsce knozań, bazą szpiegów i dywersantów na usługach amerykańskich podżegaczy wojennych

Zeznania oskarżonych na procesie w Krakowie

(f) W dalszym ciągu pierwszego dnia rozprawy przeciwko agentom wywiadu amerykańskiego zeznawał oskarżony ks. Józef Lelito, wikariusz parafii Rabka Archidiecezji Krakowskiej.

Ks. Lelito 38-letni żały mężczyzna posiadający wyższe wykształcenie uprawiał działalność szpiegowską w interesie Watykanu i imperializmu amerykańskiego. Już w czasie okupacji należał on wraz z Janem Szponderem do szafarstwa organizacji NOW, bezpośrednio zaś po wyzwoleniu — do bandy faszystowskiej, która dokonywała napadów rabunkowych i mordów politycznych.

W 1947 r. ks. Lelito ujawnił się podając jednak wyłącznie dane o swej działalności w czasie okupacji.

Oskarżony do winy przynajmniej się. Na pytanie przewodniczącego Sądu ks. Lelito zeznał, że jego szpiegowska działalność zaczęła się od niewinnej korespondencji nawiązanej z Janem Szponderem w marcu 1951 r. za pośrednictwem Heleny Budziaszek. Otrzymał on początkowo podrozwinięty i znanego mu blisko NSZ-owskiemu bandy, który zbiegł do strefy amerykańskiej Niemiec zachodnich.

Ks. Lelito montuje siatkę szpiegowską

W następnych latach Szponder pytał oskarżonego o różne sprawy natury ogólnej, następnie doradził, aby na niektóre pytania odpowiadał tajemniczo. W jednym z listów o treści prywatnej Szponder umieścił zdanie: „dobrze jest chore gardło przepłukać... nadmanganianem potasu”. Lelito od razu do myśli się — jak zeznał — że trzeba „przepłukać” list. Po wywołaniu okazało się, że list zawierał zadania nadsyłania wiadomości o charakterze szpiegowskim, jednocześnie list zawierał dokładne instrukcje posługiwania się tajnościami.

Przy spowiedziach zdobywał szpiegowskie informacje

W toku dalszych zeznań oskarżony Lelito przedstawiał sądowi źródła swoich informacji szpiegowskich, wyjaśniając, że obok własnych obserwacji z terenu województwa krakowskiego, zdobywał wiadomości przy pomocy przygodnych spotkań z ludźmi znajomymi i nieznajomymi.

Oskarżony wciągał ich do rozmowy? „Tak, kiedy byłem kościoła, albo też sami się oni do mnie zwracali. Stawiałem im pytania o to, co mnie interesowało.”

Oskarżony wciągał ich do rozmowy? „Tak, kiedy byłem kościoła, albo też sami się oni do mnie zwracali. Stawiałem im pytania o to, co mnie interesowało.”

„Ja po tej paczce odpisałem mu — zeznał ks. Lelito — dziękując za przesyłkę, a następnie zawiadomiłem, że na temat Kościoła prześle mu wiadomości w książce z bajkami.”

Nawiazano w ten sposób współpracę szpiegowską. Ks. Lelito z ekspozytury monachijskiej szybko rozwinął się szerzej. Oskarżony Lelito wysyłał na różne adresy m. in. „Władysław Bury” oraz „Starski” w Londynie meldunki szpiegowskie dotyczące życia społecznego i politycznego w kraju; o działalności kieru w Polsce, o nauczaniu w szkołach, informacje o władzach bezpieczeństwa i MO i inne.

Tematy te opracowywał oskarżony Lelito zgodnie z nadesłaną mu przez Jana Szpondera szeroko instrukcją. Oskarżony Lelito stwierdza następnie, iż otrzymał on polecenie od Szpondera wyszukania spiegię z okolic poza województwem krakowskim.

W końcu kwietnia 1952 r. oskarżony otrzymał dyspozycje zorganizowania w bezpiecznym miejscu „skrytki przedmiotowej” dla przekazywania raportów szpiegowskich. Przejazdzając w związku z wzywaniem do chorogo ks. Lelito — jak zeznał — wypatrzył takie bezpieczne miejsce przy kościele św. Krzyża na Obidowej. Tam też udał się z pracującym z nim w jednej parafii wikariuszem os. Szymonkiem i w podziur kościoła wykopał ciupagę dołek na słońce, który następnie skrytce zamaskował. Oskarżony zeznał, że ks. Szymonka zna jeszcze ze studium na wydziale teologicznym. W marcu 1952 r. Lelito wtajemniczył Szymonka w szczegóły swego szpiegowskiego procedury, wręczył mu otrzymane od Szpondera materiały i podzielił się atramentem sympatycznym. Oprócz pomocy w urządzeniu „skrytki przedmiotowej” ks. Szymonek narał ks. Lelito w charakterze skrytki pocztowej 60-letnią Marię Pieprzkę z Bochnińskiego, wykorzystując fakt, że była ona u niego uprzednio gospodynią domową. Ks. Lelito w dwukrotnych rozmowach dostrzegł z Marią Pieprzką do porozumienia i przekazał jej adres do Monachium.

Osk. Lelito stwierdza dalej, że za swą działalność szpiegowską otrzymał drogą przesyłkę pocztową trzykrotnie kwoty 4.000, 6.000 i 10.000 zł, łącznie więc sumę 20.000 zł oraz bogate paczki z garderobą i artykułami żywnościowymi. Ks. Lelito pochwalił, jak mówi: za pracę otrzymanych pieniędzy zakupił materiały tekstywne, które można przechowywać, a następnie dobrze sprzedać. Przeprowa-

wał wizytację kanoniczną w Niedźwiedziu przyjął ks. Lelito w jego sprawach osobistych.

Wspólnicy hitlerowskiego gestapo

W dalszym ciągu rozprawy prokurator pytał oskarżonego o jego działalność w czasie okupacji.

Mówiąc o swej działalności konspiracyjnej w okresie okupacji oskarżony Lelito zeznał, że w 1943 roku wstąpił za pośrednictwem Szpondera i niejakiego „Maćka” — do oddziału N.O.W.

„W sierpniu 1944 roku — mówi oskarżony — „Maciek” przedstawił mi propozycję, czy nie byłoby dobrze pomóc Niemcom”. Ks. Lelito stwierdza dalej, że członek N.O.W. „Maciek” zaczął pracować w gestapo w lutym 1940 roku, za co został później przez Polaków zastrzelony.

W toku dalszych zeznań oskarżony Lelito opowiada o swojej działalności w bandzie faszystowskiej po wyzwoleniu, i o swej współpracy z przywódcą tej bandy Janem Szponderem. Ks. Lelito był doradcą tej bandy.

Oskarżony stwierdza, że banda ta działała na terenie Skawiny i połaczyła się następnie z inną bandą, działającą na terenie Tyńca, na której czele stał zakonnik brat Filip.

W mieszkaniu oskarżonego odbyła się m. in. narada, przygotowująca napad bandy na fabrykę w Skawinie.

W wyniku napadu zarabowano około 500 tysięcy złotych. Część z zarobowanych pieniędzy złożona została u księdza Lelito przez jednego z członków bandy dla podziału wśród innych uczestników napadu.

Stosunek ks. Lelito do Polski Ludowej charakteryzuje następujący dialog:

Osk.: Czy oskarżony miał brzoń w czasie okupacji? „Osk.: Nie.”

Osk.: Po wyzwoleniu miałem... „W listopadzie 1946 roku w obawie przed aresztowaniem ks. Lelito wyjechał na Ziemię Odzyskaną do Krosna Odrzańskiego.”

Szponder mi mówił — zeznał oskarżony — że jest tam ks. Jankowski, dawny kapelan NOW.

U niego to ukrywał się oskarżony pod nazwiskiem Nowaka.

Osk.: A oskarżony miał tam jakąś nominację z kurii? „Osk.: Miałem z gorzowskiej kurii.”

Osk.: Na jakie nazwisko? „Osk.: Na nazwisko Nowaka.”

Osk.: Na fałszywe. A Jankowski na jakie miał nazwisko nominację? „Osk.: Na Jankowskiego.”

Osk.: Też na fałszywe nazwisko? „Osk.: Tak.”

Osk.: Kiedy oskarżony wrócił do oskarżonego nazwiska? „Osk.: Po ujawnieniu, po amnestii.”

Osk.: Czy oskarżony podał swój cały udział w bandach? „Osk.: Podałem ogólnie.”

Osk.: A o napadzie na Skawinę? „Osk.: Szponder mówił mi, że nie trzeba.”

Na pytania obrony oskarżony tłumaczy, że przyczyną, która zdecydowała o działalności skierowanej przeciwko państwu ludowemu, było nastawienie jego władz duchownych.

„To było podstawa, to było jakby przyczyna — zeznał oskarżony — że zdecydowałem się na działalność podjąć.”

Przełożył wpływ na jego poglądy i postępowanie wywarło wychowanie, jakie otrzymał w czasie studiów teologicznych, a następnie nastawienie otrzymane od przełożonych.

Z kolei składa zeznania przed Sądem ksiądz Szymonek — wikariusz parafii w Rabce, lat 34, posiadający wyższe wykształcenie.

Ksiądz Szymonek poczuwa się do winy. Powolnym spokojnym głosem waząc w myśl każde wypowiedziane słowo, składa zeznania, obrazujące jego szpiegowską współpracę z „bliskim i cenionym” jak mówi kolega księdzem Lelito.

„Ksiądz Lelito — mówi oskarżony — jako starszy kolega, o którym wiedziałem, że ma bliższą znajomość w kurii był dla mnie powagą i autorytetem.”

Oskarżony zeznał, że w toku stałego obcowania z ks. Lelito ten ostatni stopniowo wciągał go coraz bardziej do współpracy na rzecz wywiadu amerykańskiego. Początkowo dawał mu do przeczytania wiadomości i prasę emigracyjną, a następnie prosił o pomoc w znalezieniu dobrych lokaty dla pieniędzy otrzymanych z zagranicy i w przygotowaniu skrytki dla kontaktów z ośrodkiem monachijskim, która ostatecznie wspólnie zmontowali w kościele na Górze Obidowej.

Ostatecznie ks. Lelito zapoznał ks. Szymonka z instrukcją księgowości, techniką korespondencji, użyciem piśm. ze swymi kontaktami z zagranicą i innymi.

Ks. Szymonek, który początkowo usiłował przedstawić się Sądowi, jako nieuprzedzonego narzędzie zbrodniczej antypolskiej roboty swego starszego kolegi, przynajmniej się następnie, że wysłał listy ks. Lelito skierowane na zagranicę

kontakty ośrodka monachijskiego, kupował książki przeznaczone na szczyt, przechowywał u siebie materiały szpiegowskie, udzielił adresu swej byłej spony Marii Pieprzkę za przesyłki zagraniczne, otrzymywał pieniądze itp., rzekomo tylko tytułem zwrotu kosztów poniesionych w toku współpracy.

Za amerykański zółd nabywał kupony materiałów

M. in. ks. Lelito dał oskarżonemu większą sumę pieniędzy, za które zostały nabyte kupony materiałów ubraniowych. Rozliczenie z tej sumy między ks. Lelito i oskarżonym nigdy nie nastąpiło.

Na życzenie prokuratora ks. Szymonek wskazuje szereg kuponów materiałów znajdujących się wśród dowodów rzeczowych, które to kupony zostały nabyte za pieniądze ks. Lelity a następnie zakwestionowane przez władze w mieszkaniach oskarżonego i jego siostry.

Oskarżony zeznał dalej, że ks. Lelito polecił oskarżonemu zniszczyć dowody ich działalności szpiegowskiej i kontaktów z ośrodkiem monachijskim, jak np. instrukcje, atrament sympatyczny itp.

Ks. Szymonek zeznał, że znany mu był przebieg starań ks. Lelito o przeniesienie do innej parafii w obawie przed aresztowaniem.

Po przesłuchaniu ks. Szymonka Sąd zarządził przerwę w rozprawie do dnia następnego.

W drugim dniu procesu zeznawali dalsi oskarżeni, wśród nich ks. Wit Pochopień i ks. kanonik Jan Modest Brzycki — wysocy urzędnicy Kurii Metropolitalnej oraz Edward Chachlicy i Stefania Rospond.

Ksiądz Pochopień, lat 41, notariusz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, który poprzez oskarżonego księdza Lelito współpracował z bandą szpiegowską i przekazywał jej informacje uzyskiwane w kurii, do winy przyznaje się.

Zeznając o swych kontaktach z ks. Lelito, którego znał od roku 1934, oskarżony ksiądz Pochopień początkowo wykrętnie i szeroko rozpowszechnił o przypadkowych spotkaniach z nim w okresie przedwojennym, w czasie okupacji oraz po wyzwoleniu, próbując umniejszyć swą współpracę szpiegowską ze współoskarżonym Lelito.

Jednakże w toku dalszych zeznań oskarżony przyznaje, że już w pierwszych latach po wyzwoleniu ksiądz Lelito na jednym ze spotkań zapoznał go z podziemną działalnością SN. Następnie dowiedział się od księdza Lelito o jego działalności szpiegowskiej oraz zgodził się na przedłożoną mu propozycję współpracy z nim. „Moja siostra współpracowała z księdzem Lelito na terenie wywiadowczym — oświadcza oskarżony — zaczęła

się z wiosną 1952 roku i trwała do mojego aresztowania — 17 listopada 1952 roku”.

Oskarżony Pochopień omawia następnie pierwsze rozmowy, w czasie których ksiądz Lelito zaproponował mu współpracę szpiegowską. Oskarżony stwierdza, że ksiądz Lelito na jednym ze spotkań opowiadał mu o wartościowych paczkach, które otrzymuje za granicę jak również poinformował go, że SN istnieje dalej za granicą, że tam działa, że przedstawicielem tego stronnictwa jest Bielecki.

Na dalsze pytania Sądu ks. Pochopień wyjaśnia, w jaki sposób przekazywał wiadomości szpiegowskie współoskarżonemu ks. Lelito. „Przedstawił do oskierka ks. Lelito — zeznał oskarżony — i pyta się, czy wiem coś. Powiedziałem, że są jakieś notaki w aktach. Wyszukałem ten dokument. On pyta: „Dajcie mi to, a ja sobie przestudiuję na uboczu”.

W toku dalszych zeznań oskarżonego ks. Pochopienia prokurator zwrócił się o złożenie dodatkowych wyjaśnień do oskarżonego ks. Lelito. Ks. Lelito wyjaśniając swoje kontakty ze współoskarżonym ks. Pochopieniem podkreślił, iż informował go szeroko o tym, na czym korzystała prowadzona była robota szpiegowska.

Oskarżony Lelito podkreśla również, że informował ks. Pochopienia o treści odczytu wydanego przez SN. „Mówiłem o Radzie Politycznej — zeznał ks. Lelito — wspominając, że jest to taka rada, która zespala emigracyjne ośrodki, aby wspólnie podporządkować się programowi Stanów Zjednoczonych”.

Oskarżony Lelito podaje, że w podobny sposób zaangażował do współpracy szpiegowskiej ks. kanonika Brzyckiego, którego również powiadził o monachijskim ośrodku szpiegowskim, zorganizowanym przez wywiad amerykański, jak też o tym, że swoje raporty sporządza sympatycznym atramentem.

„Wiadomości te czerpałem — zeznał dalej oskarżony — z dokumentów i sprawozdań, które napływały do Kurii Metropolitalnej”.

Ks. Pochopień oświadcza, że do kurii przchodziło dziennie 50 — 60, a nawet do 100 sprawozdań. Korespondencja, wpływająca do kurii przyjmował za wyjątkiem kanclerz kurii, referujący ordynariuszowi i po dezyjcie ordynariusza przynosił do swego biura. Pisma przechodziły następnie przez współoskarżonego ks. Brzyckiego. „Do akt tych miałem dostęp — zeznał oskarżony — z tych akt, względnie z tego co zasłyszalem od księży, którzy przychodzili do kurii ze swoimi sprawami i w poszukiwaniu rozmawiali dosyć głośno — miałem wiadomości interesujące ks. Lelito”.

Na żądanie przewodniczącego Sądu oskarżony wstrzymuje się z określeniem charakteru i szczegółów dostarczanych przez siebie ks. Lelito wiadomości szpiegowskich do rozprawy przy drzwiach zamkniętych.

Na pytania Sądu oskarżony zeznał, iż przekazywał oskarżonemu Lelito wiadomości wle-

żące, że idą one za granicę do ośrodka wywiadowczego.

Ks. Pochopień mówi następnie, że był często świadkiem rozmów, jakie ks. Lelito prowadził z „współoskarżonym Brzyckim na terenie Kurii Stwierdza też, że rozmawiał również z ks. Brzyckim o tym, iż ks. Lelito ma kontakt z zagranicą.

„Nie bardzo rozumiem tę skrupulatność księdza proboszcza” — kończy prokurator. Oskarżony przyznaje, że tego rodzaju sprawozdania „zdarzają się” w kurii.

Prokurator przedstawia następnie spośród dowodów rzeczowych list osoby prywatnej niejakiej Janiny Soleckiej, która pisząc do kurii załącza również odpis pisma urzędowego, wysłanego przez państwową kopalnię węgla w Brzeszczach, dotycząca zapalenia się gazów w jednej z kopalni. Prokurator pyta oskarżonego, czy spotykał się z takimi dokumentami.

Osk.: O tym dokumencie nie wiem zupełnie, jeśli nie jest on sygnowany, jeśli nie ma adnotacji numeru.

Prok.: Oczwem liczbą jest 41247 i rok jest... „Osk.: Tak, to przeszedł przez kancelarię. Zdarzało się to częściej.”

Prokurator przedstawia następnie sprawozdanie z dn. 30 stycznia 1952 r., napisane przez dziekana w Myślenicach.

Prok.: Jednego zdania nie mogę w żaden sposób zrozumieć z punktu widzenia interesów Kurii Metropolitalnej. Zdanie to brzmi następująco: Dziekan Myślenicki jest rolniczy i dlatego nie jest narażony na wstrząsy i pokusy jak inne — przemysłowe.

Sprawozdanie wyjaśnia dalej, że tylko Myślenice i Dobczyce mają fabryki.

Ks. Pochopień zeznał dalej o zarządzeniach Kurii Metropolitalnej w sprawie Apelu Stokholmskiego. „Jeżeli o tę kwestię chodzi — oświadcza oskarżony — to Kuria Metropolitalna była wrogo ustosunkowana do Apelu Stokholmskiego i z polecenia episkopatu wydała zakaz księgom archidiecezji krakowskiej podpisywania Apelu Stokholmskiego”.

Prok.: Wieg było to stanowisko bezpośrednio episkopatu, a pośrednio Watykanu? „Osk.: Tak.”

Oskarżony ks. Pochopień zeznał następnie, iż w kurii liczone na ewentualne zmiany w Polsce w wyniku konfliktu zbrojnego Stanów Zjednoczonych z państwami demokracji ludowej.

Prokurator: Wieg wroga postawa polityczna różniła kurie od państwa.

Oskarżony: Tak.

Z kolei Sąd przystąpił do przesłuchania ks. Brzyckiego.

Szpiegowska giełda i czarna giełda

(OD SPECJALNEGO KORESPONDENTA „TRYBUNY LUDU”)

Wyglądało to mniej więcej tak: ksiądz Wit Brzycki, notariusz Kurii Metropolitalnej Krakowskiej podchodził do stołów, na których wylóżono były rzeczy u niego znalezione i po dłuższym namyśle mówił: „Ja moje negatyki, to są moje aparaty fotograficzne, to są moje kupony materiałów, to jest moja kawa, to jest mój cukier itd.”

Prawie przez trzy kwadranse dwóch funkcjonariuszy odkładano na oddzielne stoliki rzeczy, które ksiądz Brzycki określił jako swoje. Było tam 52 metry materiałów tekstylnych, 187 metrów podszepek, 17 kilogramów kawy, zapasy kakao, najlepsze wódki i nalewki, konserwy amerykańskie, tytoń i przede wszystkim — wielkie ilości lekarstw. Tyle tylko lekarstw było, że np. cardiazol starczyłoby na dożarcie leczenia ponad tysiąca ludzi. Poważna ich część zepsuła się i nie nadawała się już do użytku, a wszystko to magazynował w swym mieszkaniu notariusz Kurii Krakowskiej, który stożo teraz przed sądem i tłumaczy się, że chował to, na starość.

Ksiądz Brzycki miał rzeczywiście pociąg do interesów. Większość produktów „dostał” od zmarłego kanclerza Kurii księdza Mazanka, część kupił za pieniądze, które zarobił na prowadzeniu procesów beatyfikacyjnych, a większość lekarstw otrzymał z USA.

Wreszcie kombinował prawdopodobnie jeszcze na boku, ponieważ — dziwnym trafem — zostawały mu w zapasie materiały, które otrzymał od Mazanka i do rozdziału między innych księży.

Wszystko to odbywało się pod opiekuczymi skrzydłami Kurii Krakowskiej. Kuria Krakowska chętnie tolerowała i kryła różne ciemne interesy. Najczęściej nie tylko ciemne ale zupełnie czarne, ale przede wszystkim w dziedzinie czarnej roboty antypaństwowej — roboty szpiegowskiej na rzecz imperializmu amerykańskiego, śmiertelnego wroga Polski.

Obaj notariusze Kurii Krakowskiej — ks. Brzycki i ks. Pochopień przekazywali za pośrednictwem oskarżonego ks. Lelito informacje szpiegowskie za granicę. Czerpali je zaś z raportów proboszczów i dziekanów, które to raporty przez ich ręce przechodziły. Niedługo proboszcz, przysyłając swe sprawozdanie nie wiedział, że wyglądają one nie tylko w Kurii, ale daleko dalej — w Berk pod Monachium, w rękach Szpondera — zagranicznego szefa krakowskiej siatki szpiegowskiej.

Kuria Krakowska w ogóle interesowała się różnymi informacjami, które nie wspólnie z jej działalnością religijną nie mają. Wiedzieli o tym niektórzy dziekani, proboszczowie, a nawet osoby cywilne. Tak np. proboszcz ks. Bolewicz w nadesłanym podał dokładną listę ludzi pracujących w fabrykach w podziemiach, w instytucjach, a osoba prywatna, niejaką Janina Solecka podawała w raporcie do Kurii, że w kopalni na jej terenie zdarzył się wypadek, w którym tyłu a tyłu ludzi zostało poszkodowanych. Widocznie i ks. Bolewicz i Janina Solecka dobrze wiedzieli, jakich raportów Kuria potrzebuje i jakich oczekuje.

Ks. Lelito, szef siatki szpiegowskiej, cieszył się specjalnymi względami Kurii. I ks. Pochopień i ks. Brzycki zeznają, że poruszał się on jak najswobodniej w budynku kurialnym, dobielał z rodzin miejscowych niemieckich kulaków. Jego sympatie dla niemieckich bogaczy były tak wyraźne, że cytowane pismo stwierdziło w dniu 17 października 1936 r.: „Za duży był już antypolski wyczyn księdza proboszcza...”

A zeznać musiał mieć do niego nawet hitlerowy zaufanie, jeżeli po wstąpieniu do Polski w 1939 r. zażądał od Kurii Kwa-kowskiej, by ksiądz Brzycki na tę parafię powrócił.

Współpraca z niemieckimi kolonistami i kulakami zamieniła się obecnie na współudział w szpiegowaniu na rzecz imperializmu amerykańskiego. Ks. Brzycki, wiedząc o obecnym sojuszu amerykańsko — hitlerow-

skim, że wzruszeniem prawdopodobnie przypomniał sobie „dobre czasy” w parafii Helenowo i dlatego tylko śmiech wywołuje na sali jego oświadczenie, że apel stokholmski podpisał „dwa razy.”

Nie pomoga tu żadne tłumaczenia, tak samo, jak nie pomoga innemu oskarżonemu Chachlicy, który robi z siebie niewiankę i twierdzi, że żadnych wiadomości szpiegowskich do Szpondera — swego kuzyna nie wysyłał. I kiedy to mówi, obecny na sali przychodzi do głosu jedna myśl: po co to kłamstwo? Bo przecież za chwilę Chachlicia — w obliczu niezbitych dowodów — musi się przyznać. Gdy prokurator pyta, czy wysyłał do Szpondera listy z informacjami pisane atramentem sympatycznym, Chachlicia mówi: „Tak — 12 tysięcy.”

I gdy prokurator odczytuje list od Szpondera (list, który przeszedł już po aresztowaniu Chachlicy i w którym Szponder wyraża podziękowanie za uzyskane informacje) — Chachlicia traci swą bikińską butę — wygląda rzeczywiście jak bikińciarz — i mówi: „Tak”. I schyla głowę, gdy prokurator stwierdza: „Jesteście po prostu amerykańskim szpiegiem”.

Chachlicia był członkiem Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej, z której to organizacji inny oskarżony Kowalczyk zwerbował 10 szpiegów Stefania Rospond, zeznając zaraz po nim była członkinią Kongregacji Świętego Różańca, na której czele stał w Liszkach — jej miejscu zamieszkania — szpieg amerykański ksiądz Fudali. Oto, do jakich celów wykorzystywano były organizacje katolickie przez dygnitarzy kościelnych. Nie religia, nie wiara — ale szpiegowska robota, robota wroga naszemu narodowi, naszej niepodległości, naszej pokoiowości, twórczej pracy — taka była celowość treści działalności religijnych. O tym szczególnie do brze się pamięta obserwując proces krakowski.

Wydawanie dowodów osobistych



W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu. Foto CAP - Szperko

Energiczniej ściągać od kulaków zaległości w dostawach obowiązkowych

(KORRESPONDENCJA WLASNA „TRYBUNA LUDU”)

Mają i średniorolni chłopowie bydgoskiego zdają sobie sprawę z tego, że terminowe wykonanie dostaw obowiązkowych...

Kulak na 38 ha, Piotrowski z Boguszeva w gminie Świecie, zalegał z odstawą 364 kg żywności...

czy Sikorski jest w powiecie grudziądzkim sporo. Towarzysze z powiatu grudziądzkiego powinni z tych faktów...

Typowym tego przykładem jest powiat grudziądzki, w którym zaległości w dostawach obowiązkowych wynoszą około 8 procent w żywności...

Inny kulak na 17 ha Antoni Sikorski z Szemburza, gmina Rogoźno, przez długie miesiące nie odstawił brakujących do planu 4000 kg zboża...

Wysokie tempo pracy utrzymują również robotnicy wnoszący boczne skrzydła Pałacu Kultury i Nauki...

Pałace z całej Polski odpowiadają na apel M. Pieczyńskiego

W różnych stronach kraju nappływają meldunki o podejmowaniu przez pałace kotłownicze...

W dniu 20 bm. podjęli zobowiązanie pałace zakładów graficznych: Kozłowski, Michalski, Porada, Butkiewicz i Andrzejewski...

Apel M. Pieczyńskiego znalazł odzew również w woj. białostockim. Pałace z Centrali Odpadków Użytkowych w Białymstoku...

O wyższą jakość robót w budownictwie mieszkaniowym

(Obsł. wł.). 22 bm. odbyła się w Centralnym Zarządzie ZOR konferencja przedstawicieli dyrekcji BOR i centralnych zarządów budownictwa mieszkaniowego...

Szybkie tempo naszego budownictwa, a niejednokrotnie również nieradne „uganianie” się za planem przez kierowników niektórych zjednoczeń i budów...

na konferencji — w ciągu I kwartału br. Powołano zostały do życia specjalne бригады, których zadaniem jest usunięcie usterek i wad istniejących w budynkach już zamieszkałych...

Plugawę towarzystwo

Redakcja londyńskiego „Timesa” wysłała do Korei specjalnego korespondenta — Morrisona. Dziennikarz pojechał tam — jak twierdzi — przesłany, że narodziła się przeko-

„Jak el południowi Koreańczycy obchodzą się z jeniemi? W ciężarowych samochodach przewożą ich związanych i bezbronných na bezładne pola i tam rozstrzeliwają...”

Dzień po dniu Amerykanie burzą koreańskie miasto i wieś swoimi barbarzyńskimi naloami. Na jednego żołnierza przypada 5 ofiar — spokojnej cywilnej ludności...

Rozpoczęcie seryjnej produkcji autobusów „Star 52”

(f) W początkach bm. przemyśl motoryzacyjny przystąpił do seryjnej produkcji autobusów osobowych i osobowo-towarowych „Star 52”.

Nowy typ autobusu, którego konstrukcję nadwozia opracowali polscy inżynierowie, służyć może jednocześnie do przewozu pasażerów i towaru.

Na czło obrad konferencji wysunęło się wezwanie dla dzielnicy zagadnienie pracy partyjnej w przemyśle.

W chwili obecnej Państwowa Komunikacja Samochodowa przejmując od przemysłu motoryzacyjnego kilka pierwszych autobusów „Star 52”, które w najbliższym czasie będą wykorzystane do komunikacji międzydzielcowej (PAP)

Budownicze Pałacu Kultury i Nauki przystąpił do montażu konstrukcji 6 kondygnacji

(f) Na wszystkich odcinkach budowy Pałacu Kultury i Nauki trwają intensywne roboty budowlane. Obecnie radzieccy budowniczowie przystąpili już do montażu 6 kondygnacji części wysokosciowej Pałacu.

Wysokie tempo pracy utrzymują również robotnicy wnoszący boczne skrzydła Pałacu Kultury i Nauki.

Jorge Amado zwiędził budowę Pałacu (f) Bawiący w Warszawie pojeździe piasz brazylijski i wybitny działacz ruchu obrotowego pokój — Jorge Amado zwiędził teren budowy Pałacu Kultury i Nauki.

Z ŻYCIA PARTII O partyjnej konferencji dzielnicy Praga-Południe

Dzielnica Praga-Południe to największy ośrodek przemysłowy stolicy. Jej robotnicze oblicze wyraznie odzwierciedla partyjna konferencja dzielnicy.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

W Warszawie rozpoczęło się wydawanie obywatelom dowodów osobistych. Na zdjęciu: podchorążowie MO Zdzisław Jezierski i Zdzisław Czerapiński wydają dowód osobisty kierownicy Hydroprojektu Stefanowi Gacuryszeuskiemu.

Fakty te ucza. Obnażenie ich na konferencji partyjnej powinno zmobilizować całą organizację dzielnicy do wzmożonej czujności na dzień.

Jeśli obrady konferencji cechowała bojowość — to w niewielkim stopniu wpłynęła na to również krytyka pod adresem komitetu dzielnicy.

Cały aparat polityczny KD — to młodzi aktywiści. Młodzi wiekiem i doświadczeniem w pracy partyjnej. Ofiarą jest kolektyw KD Praga-Południe, nie mniej w pracy swej popełniał niemało błędów.

Na konferencji w czasie dyskusji wysunęło konkretne zarządzenie pod adresem niektórych centralnych zarządów. Dotyczyły one w szczególności CZ Przemysłu Motoryzacyjnego oraz CZ Przemysłu Maszynowego.

Osiażnięcia produkcyjne zależą od naszej pracy polityczno-wychowawczej i organizatorskiej w masach. „Okno partyjne” musi objąć każdy odcinek produkcji — taki był sens licznych wystąpień delegatów.

Mamy jeszcze „białe plamy” na niektórych tasmach — mówił tow. Rektę sekretarz organizacji partyjnej przy WZPO-2.

Tow. Januszewski, sekretarz komitetu partyjnego ZWUT opowiedział, jak grupy partyjne oddziały rewolwerów i galwanizerni, uzbrojone w uchwałę Rady z dnia 3 stycznia.

Nowym, pozytywnym zjawiskiem na konferencji był fakt, że wielu dyrektorów zakładów, delegatów na konferencje, występowało jako działacze gospodarczy nowego typu.

Tow. Janaszek, dyrektor Warszawskich Zakładów Mechanicznych i Odlewniczych, analizując sytuację w swoim zakładzie, podkreślił ogromne znaczenie właściwego zastawienia kadry partyjnych w produkcji.

przyglądające się ze zdziwieniem każdej nowej twarzy. W kilku salach, technicznych czystością i bielą leży około 50 masek — nad którymi czuwają pielęgnarki w białych fartuchach.

Przy zakładach przemysłu papierniczego uruchomiono już 22 przedszkola na 1394 miejsc. 33 świetlicy dziecięce z dozwaniami oraz 5 żłobków.

Istniejąca sieć przyfabrycznych żłobków i przedszkoli w zasadzie pokrywa zapotrzebowanie w tym zakresie.

Radosny obraz dzieci, bawiących się w parku pałacowym, gdzie dawniej panował właściciel kapitalistycznej fabryki.

Zapamiętaj może ktoś, co łączy te różne sprawy: bezpieczeństwo i higienę pracy, żłobek i przedszkole i oddział zapotrzebowania robotniczego.

Mocny i bliski. I nie tylko dlatego, że żywiec, wrocławskie czy krakowskie zakłady należą do jednego przemysłu.

Gdy istnieje troska o zalogi robotnicze Przemysł papierniczy ma niewątpliwie osiągnięcia w zakresie troski o poprawę warunków pracy żalog robotniczych.

Dobre postawiona jest sprawa bezpieczeństwa i higieny pracy w fabryce żywicowej, ale podobnie jest i w innych zakładach.

„Przedszkolaki” przy fabryce papieru w Dreźnie

czyli i jakiego rodzaju cenne inicjatywy należy rozważać w walce o aktualne zadania.

Mocniej niż dotychczas musi stać się przedmiotem uwagi i troski kierownictwa, wiodących do biurokratyzacji pracy partyjnej.

Do walki z przejawami biurokracji w pracy aparatu partyjnego zmobilizować partię na VII Plenum towarzyszy Bierut.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Ujawniły się jednak w obradach konferencji poważne słabości. Referat sprawozdawczy zawierał bogaty materiał faktyczny.

Czytelnicy i korespondenci piszą

Przełożenie godzące w plan
Na budowie Huty im. Bolesława Bieruta w Czeszochowie...

Zatruta radość
Z mieszkania — nory, ciemnego i wilgotnego, które się po-

Jak w restauracji
Na terenie Fabryki Maszyn Złotych im. M. Nowotki w Plocku...

Traci państwo, traci robotnik
W Zakładach „Polska Welna” w Zielonej Górze w dziale...

Kropki nad „i”
ULUBIENICY
Sępiłowski-reakcyjne pismo...

Pod ostrym kątem
Te metody zawiadają
Czy znać metodę podpisu? Oczywiście...

Wieloletnich pismach zarachodnich nowy rząd Eisenhewera...

Tydzień na arenie świata

Wieloletnich pismach zarachodnich nowy rząd Eisenhewera...

Wokół nowego rządu w USA
W rządzie Eisenhowera w stopniu większym niż kiedykolwiek...

Przeciwko fali faszystów
Również we Francji i w Niemczech zachodnich...

To mu nie służy
Jak podaje paryski dziennik „Monde”...

Policja „tłumaczy” nową włoską ordynację wyborczą
Ubiegły tydzień stał w Europie zachodniej...

W 8 rocznicę wyzwolenia Olsztyna
(f) Uroczyste obchodzili mieszkańcy Olsztyna 8 rocznicę...

Nowa sztuka wolnych Chin
(Wystawa chińskich obrazów noworocznych)

Malowanie obrazów noworocznych jest sztuką dawną, tradycyjną i popularną w Chinach...

W S T O L I C Y

O zwiększenie wydajności i wyższe zarobki
Aktwy Cynkowni Warszawskiej omawiał na zebraniu...

Komisja komitetów blokowych pracuje w terenie
Z ceną inicjatywę wystąpiła komisja komitetów blokowych...

W trosce o piękno stolicy
W roku bieżącym przewiduje się duże nasilenie robót przy zakładaniu elewacji na budynkach...

Zaoszczędzono 14.000 złotych przez wykorzystanie złomu
Poważne oszczędności w zużyciu materiału żelaznego...

100.000 km na Skodzie bez remontu
Kierowca Lucjan Włocławski zatrudniony w RSW Prasa...

Nie naruszaj przepisów o korzystaniu z energii elektrycznej
Zakład Zbytu Energii w Warszawie przeprowadził ostatnio...

Z centralnego ośrodka szkolenia partyjnego
W ramach cyklu wykładów poświęconych pracy towarzysza...

Wieloletnich pismach zarachodnich nowy rząd Eisenhewera...



B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 10 sierpnia 1953 r.

Nr 24

Poz. 103-104

T R E Ś C :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 103 — Nr 203 z dnia 24.VII.1953 r. w sprawie opracowania projektu planu gospodarczego oddziałów zaopatrzenia robotniczego na rok 1954.

Poz. 104 — Nr 208 z dnia 29.VII. 1953 r. w sprawie opracowania projektów planu rozdziału robót geologicznych oraz projektów programu produkcji przedsiębiorstw geologicznych.

103.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 203 z dnia 24 lipca 1953 r.

(znak: HA5-2c-170/53)

w sprawie opracowania projektu planu gospodarczego oddziałów zaopatrzenia robotniczego na rok 1954.

Na podstawie § 3, pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 19 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Projekt planu gospodarczego oddziałów zaopatrzenia robotniczego należy opracowywać na rok 1954 w trybie i terminach ustalonych w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 24 lipca 1953 r.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 203 z dnia 24 lipca 1953 r.

I N S T R U K C J A

w sprawie opracowania projektu planu oddziałów zaopatrzenia robotniczego na rok 1954.

Część I. Ogólna

I. Ogólne zasady.

§ 1. Oddziałami zaopatrzenia robotniczego, zwanymi dalej OZR, są wyodrębnione jednostki organizacyjne społeczno-ekonomicznych przedsiębiorstw, prowadzone na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, utworzone w myśl zasad uchwały Nr 118 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 28 września 1951 r. (Monitor Polski Nr A-87, poz. 1203 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 2. Plan OZR składa się z następujących części:

- 1) planu żywienia zbiorowego,
- 2) planu handlu detalicznego,
- 3) planu usług,
- 4) planu gospodarki pomocniczej i przetwórstwa,
- 5) planu zaopatrzenia w materiały pomocnicze,
- 6) planu inwestycyjnego,

- 7) planu kapitalnych remontów,
- 8) planu zatrudnienia,
- 9) planu płac,
- 10) planu kosztów.

II. Ogólne zasady sporządzania planu.

§ 3. 1. Plany powinny opracować Zarządy Zaopatrzenia Robotniczego lub odpowiednie komórki w ministerstwie nadzorujące OZR, łącznie dalej określane jako Zarządy Zaopatrzenia Robotniczego (ZZR).

2. ZZR wykorzystają przy opracowaniu planów materiały i wnioski opracowane przez podporządkowane OZR w myśl zasad uchwały Nr 260/53 Prezydium Rządu z dnia 11 kwietnia 1953 r. oraz pisma okólnego Nr 10 Przewodniczącego PKPG z dnia 16 kwietnia 1953 r.

§ 4. W częściach ustalających dla OZR zadania wartościowe, plany powinny być opracowane w tysiącach złotych (bez miejsc dziesiętnych).

§ 5. 1. Dostawy dla OZR powinny być uzgodnione przez ZZR z dostawcami na szczeblu centralnych zarządów przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

2. Uzgodnienia powinny być dokonane w formie pisemnej na formularzu wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 6. 1. ZZR opracują plany, biorąc pod uwagę aktualny stan podporządkowanych OZR, jak również uwzględnią w tych planach OZR zmiany, które powstaną w roku objętym planem, co do których utworzenia Przewodniczący PKPG wyraził zgodę w trakcie opracowania planu.

2. Zmiany organizacyjne OZR powinny być uwzględnione w projektach planów, jeżeli zostały zatwierdzone przez władze nadrzędne w trakcie opracowywania planów.

§ 7. Do projektów planów ZZR obowiązuje się dołączyć część opisową zawierającą analizę ekonomiczną planu.

§ 8. Część opisowa planu powinna zawierać w szczególności:

- 1) wykaz OZR objętych planem wraz z podaniem liczby pracowników objętych działalnością tych OZR,
- 2) omówienie podstawowych kierunków działalności OZR, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki pomocniczej,
- 3) analizę wielkości masy towarowej przeznaczony na zaopatrzenie poszczególnych agend OZR, pochodzącej z własnych baz zaopatrzenia (gospodarstwa pomocnicze i przetwórstwo),
- 4) uzasadnienie do planu zatrudnienia i planu płac,
- 5) analizę wyników finansowych działalności OZR.

III. Terminarz prac nad planem:

§ 9. 1. ZZR otrzymają z PKPG — Departament Handlu zatwierdzone przez Prezydium Rządu wytyczne.

2. ZZR na podstawie wytycznych Prezydium Rządu, oraz materiałów i wniosków przedsiębiorstw opracują resortowe projekty planów.

3. Projekty planów powinny być uzgodnione przez ZZR lub jednostki równorzędne z departamentami planowania resortów.

4. Projekty planów powinny być przesłane w terminie do dnia 1 września 1953 r. do:

- 1) PKPG — Departament Handlu w 2 egzemplarzach,
- 2) nadzorującego ministra w 1 egzemplarzu,

- 3) Ministerstwa Handlu Wewnętrznego — Departament Planowania w 1 egzemplarzu,
- 4) Ministerstwa Finansów (właściwy departament) w 1 egzemplarzu.
5. Projekty planów ZZR powinny być dołączone do planów resortów.

Część II. Szczegółowa

A. Plan żywienia zbiorowego.

§ 10. Zadania żywienia zbiorowego realizowane są przez działające w ramach OZR stołówki pracownicze, bufety przy stołówkowe, bary mleczne itp.

§ 11. Plan żywienia zbiorowego OZR powinien opierać się na następujących założeniach:

- 1) właściwym zaspokojeniu potrzeb konsumentów przez polepszenie jakości wydawanych posiłków, obniżkę cen i usprawnienie obsługi,
- 2) maksymalnym wykorzystaniu i wprowadzeniu do obrotów miejscowych zasobów środków spożycia, pochodzących z własnych baz zaopatrzenia (gospodarstw pomocniczych) i źródeł zdecentralizowanych,
- 3) wzroście wydajności pracy,
- 4) stałej walce o obniżenie kosztów produkcji własnej i obrotu.

§ 12. Plan żywienia zbiorowego OZR składa się z następujących części:

- 1) planu zaopatrzenia w surowce i towary handlowe,
- 2) planu sprzedaży produkcji własnej i towarów handlowych,
- 3) planów zatrudnienia i płac,
- 4) planu kosztów.

§ 13. 1. Do planu zaopatrzenia żywienia zbiorowego wchodzi zarówno produkty zakupione jak i uzyskane z gospodarki pomocniczej.

2. Plan zaopatrzenia żywienia zbiorowego obejmuje dostawy:

- 1) surowców żywnościowych niezbędnych do przygotowania potraw,
- 2) towarów handlowych, które są zakupywane w formie wyrobów gotowych i sprzedawane konsumentom bez przetwarzania ich w zakładach.

§ 14. Plan żywienia zbiorowego należy opracować na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 3—9 do instrukcji.

B. Plan usług.

§ 15. 1. Zadaniem zakładów usługowych OZR jest zaspokojenie potrzeb pracowników.

2. Zaopatrzenie materiałowe zakładów powinno opierać się o maksymalne wykorzystanie surowców i materiałów pochodzących z własnych gospodarstw pomocniczych.

§ 16. Plan usług OZR powinien wynikać z konkretnych potrzeb załóg pracowniczych poszczególnych zakładów pracy, a w szczególności zapewniać uzupełnienie działalności otwartej sieci usługowej, uwzględniając warunki miejscowe.

§ 17. Plan usług realizowany jest przez działające w ramach OZR zakłady usługowe krawieckie, szewskie, fryzjerskie, pralnie, różnego rodzaju zakłady naprawcze oraz wykonywanie usług transportowych rozwózkę węgla deputatowego itp.

§ 18. 1. Plan usług OZR składa się z następujących części.

- 1) planu produkcji usług, z podziałem na poszczególne branże,
- 2) planu zaopatrzenia materiałowego,
- 3) planów zatrudnienia i płac,
- 4) planu kosztów.

2. Plan usług należy sporządzić na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 16—20 do instrukcji.

C. Plan gospodarki pomocniczej i przetwórstwa.

§ 19. Zadaniem planu gospodarki pomocniczej jest pełne zaopatrzenie stołówek w masę mięsno-tłuszczową oraz uzupełnienie zaopatrzenia stołówek, bufetów, sklepów i innych działów gospodarki OZR w pozostałe surowce.

§ 20. Gospodarka pomocnicza OZR obejmować może:

- 1) produkcję ogrodniczo-warzywną,

- 2) produkcję hodowlaną i tucz trzody chlewnej,
- 3) produkcję rolną.

§ 21. Racjonalnie prowadzona działalność gospodarki pomocniczej powinna przyczynić się do stałego zmniejszania kosztów własnych i do związanej z tym obniżki cen posiłków i świadczonych usług.

§ 22. 1. Plan gospodarki pomocniczej składa się z następujących części:

- 1) planu użytkowania gruntów,
- 2) planu produkcji towarowej, roślinnej i zwierzęcej,
- 3) planu zaopatrzenia materiałowego,
- 4) planów zatrudnienia i płac,
- 5) planu kosztów.

2. Plan gospodarki pomocniczej należy sporządzić na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 21—27 do instrukcji.

§ 23. 1. Plan przetwórstwa składa się z następujących części:

- 1) planu produkcji wyrobów,
- 2) planu zaopatrzenia materiałowego,
- 3) planów zatrudnienia i płac,
- 4) planu kosztów.

2. Plan przetwórstwa należy sporządzić na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 28—32 do instrukcji.

D. Plan handlu detalicznego.

§ 24. Plan handlu detalicznego OZR powinien zapewnić:

- 1) pełne pokrycie ponoszonych kosztów własnych z wygospodarowanej marży handlowej,
- 2) polepszenie wskaźników obrotu na 1 zatrudnionego.

§ 25. 1. Plan handlu detalicznego OZR składa się z następujących części:

- 1) planu zakupu—sprzedaży,
- 2) planów zatrudnienia i płac,
- 3) planu kosztów.

2. Plan handlu detalicznego należy sporządzić na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 10—15 do instrukcji.

§ 26. 1. W planie zakupu—sprzedaży artykuły spożywcze i przemysłowe powinny być wykazane wg nomenklatury ustalonej instrukcją PKPG Nr 83a w sprawie sporządzenia planu obrotu towarowego na rok 1953.

2. Artykuły, wymienione w ust. 1, powinny być wykazane w planach wówczas, o ile są one przedmiotem obrotu detalicznego OZR.

3. ZZR mogą rozszerzyć ustaloną w ust. 1 nomenklaturę w artykułach przedstawiających w obrocie detalicznym OZR zasadnicze znaczenie.

§ 27. 1. W detalicznym obrocie handlowym OZR należy pobierać ceny obowiązujące.

2. Uzyskana w sprzedaży detalicznej marża handlowa służy dla pokrycia kosztów związanych z prowadzeniem detalicznych punktów sprzedaży.

3. Ewentualny zysk wynikający z różnicy między poniesionymi kosztami a marżą, uzyskaną ze sprzedaży detalicznej towarów, może być przeznaczony na finansowanie innych działów gospodarki OZR i powinien być wykazany w całości w planie finansowym.

E. Plan zaopatrzenia w materiały pomocnicze.

§ 28. Zadaniem planu zaopatrzenia w materiały pomocnicze jest zapewnienie dostaw materiałów pomocniczych niezbędnych dla wykonywania zadań OZR.

§ 29. Plan zaopatrzenia w materiały pomocnicze powinien być sporządzony w ujęciu ilościowym i wartościowym wg listy ustalonej przez właściwy resort.

§ 30. Plan zaopatrzenia w materiały pomocnicze należy sporządzić na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 33 do instrukcji.

F. Plan inwestycyjny.

§ 31. Plan inwestycyjny OZR powinien być sporządzony wg zasad ustalonych w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG Nr 137 z dnia 28 maja 1953 r. (Biuletyn PKPG Nr 17, poz. 74) oraz w piśmie okólnym Przewodniczącego PKPG Nr 13 z dnia 28 maja 1953 r. (Biuletyn PKPG Nr 17, poz. 75).

G. Plan kapitalnych remontów.

§ 32. Plan kapitalnych remontów OZR powinien być sporządzony wg zasad ustalonych w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG Nr 189 z dnia 13 lipca 1953 r. w sprawie sporządzenia projektu planu kapitalnych remontów na rok 1954.

H. Plany: zatrudnienia i płac.

§ 33. Plany zatrudnienia i płac OZR składają się z wyinkowych planów zatrudnienia i płac poszczególnych rodzajów działalności.

§ 34. Zadaniem planów zatrudnienia i płac OZR jest:

- 1) ustalenie wzrostu wydajności pracy w oparciu o maksymalne wykorzystanie istniejących rezerw,
- 2) określenie liczby pracowników niezbędnych dla wykonania planu,
- 3) określenie wysokości funduszu płac w oparciu o plan zatrudnienia.

§ 35. Plany zatrudnienia składają się z następujących części:

- 1) planu wydajności pracy,
- 2) planu zatrudnienia szczegółowego.

§ 36. 1. Plan wydajności pracy obejmuje wskaźniki wartościowe i ilościowe.

2. 1) Wskaźniki wartościowe ustala się na podstawie obrotu przypadającego na 1 pracownika w jednostce czasu, w sklepach, w stołówkach, bufetach i zakładach usługowych.
- 2) Wskaźniki ilościowe ustala się na podstawie obliczenia obrotu ilościowego na 1 pracownika. Należy je stosować przy ustalaniu liczby pracowników zajmujących się odbiorem, sortowaniem, pakowaniem towaru, przy ustalaniu liczby kelnerów, rzemieślników w zakładach usługowych itp.

§ 37. W planie na rok 1954 wydajność pracy obliczać należy dla okresu rocznego i okresów kwartalnych.

§ 38. 1. W planie zatrudnienia stosować należy następującą klasyfikację pracowników:

- 1) żywienie zbiorowe:
 - a) sprzedawcy i kelnerzy w stołówkach,
 - b) pracownicy obsługi kuchennej,
 - c) sprzedawcy w bufetach,
 - d) pracownicy administracyjno-biurowi.
- 2) handel detaliczny:
 - a) pracownicy sklepowi, w tym: sprzedawcy,
 - b) pracownicy administracyjno-biurowi.
- 3) zakłady usługowe:
 - a) robotnicy: w tym: szewcy, krawcy, fryzjerzy, pracownicy pralni, inni (wymienić).
 - b) pracownicy administracyjno-biurowi.
- 4) gospodarka pomocnicza:
 - a) robotnicy rolni,
 - b) ogrodnicy,
 - c) tuczarze,
 - d) pracownicy administracyjno-biurowi.
- 5) przetwórstwo:
 - a) robotnicy: w tym: piekarze, masarze, inni (wymienić),
 - b) pracownicy administracyjno-biurowi.
- 6) transport:
 - pracownicy transportu: w tym: szoferzy,
 - a) pracownicy administracyjno-biurowi,
 - b) pracownicy obsługi i gospodarczy.
 - b) pracownicy obsługi gospodarstw.

2. Pracowników zatrudnionych na niepełnych etatach należy wyodrębnić z liczby zatrudnionych ogółem.

3. Pracowników wymienionych w punktach 6) i 7) należy wykazać w odrębnym planie zatrudnienia.

4. Plan zatrudnienia należy sporządzić na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 37 do instrukcji.

§ 39. 1. Do pracowników administracyjno-biurowych wymienionych w § 39, ust. 1, pkt od 1) do 3), zalicza się osoby pełniące funkcje administracyjne, gospodarze lub kancelaryjne, związane bezpośrednio z jedną z działalności OZR a w szczególności:

- 1) kierowników stołówek i ich zastępców,
- 2) pracowników magazynów,
- 3) kierowników sklepów detalicznych, jeśli nie łączą funkcji kierowniczych z bezpośrednią obsługą klientów,
- 4) kierowników gospodarstw pomocniczych (agronomów, st. agronomów itp.).

2. Do pracowników administracji OZR zalicza się osoby pełniące funkcje administracyjne, gospodarze lub kancelaryjne, związane bezpośrednio z całą działalnością OZR, a w szczególności:

- 1) pracowników administracyjno-biurowych:
 - a) kierowników OZR i ich zastępców,
 - b) głównych i starszych księgowych, księgowych, kontystów, kasjerów, itp.,
 - c) referentów zaopatrzenia, referentów handlowo-usługowych,
 - d) maszynistki, maszynistki-sekretarki,
 - e) magazynierów,
- 2) pracowników obsługi:
 - a) gońców,
 - b) woźnych,
 - c) sprzątaczkę itp.

§ 40. Do pracowników transportu zalicza się szoferów i ich pomocników, woźniców, ładowaczy, personel warsztatów obsługi samochodów.

§ 41. Pracowników nagradzanych systemem prowizyjnym należy wykazać w odrębnej pozycji.

§ 42. Przy ustalaniu przeciętnej ilości zatrudnionych pracowników w poszczególnych działach OZR, które mają być uruchomione, bierze się pod uwagę w danym okresie (kwartalnym czy rocznym) tylko czas w którym dany dział będzie czynny, z tym że dla eksploataowania aparatu kierowniczego dolicza się ewentualnie 1 do 2 tygodni przed uruchomieniem działu.

§ 43. Przeciętną liczbę pracowników oblicza się mnożąc wyznaczoną ilość pracowników etatowych przez planowany czas pracy i dzieląc ją przez ilość miesięcy kalendarzowych opresu planowanego.

Przykład: ilość pracowników etatowych w planowanym okresie (kwartał) — 106, rzeczywisty czas pracy pracowników etatowych w planowanym okresie kwartalnym — 2,25 (np. 2 miesiące + 1 tydzień), kalendarzowa ilość miesięcy okresu planowanego — 3.

$$\frac{100 \times 2,25}{3} = 75$$

§ 44. W poszczególnych działach OZR, w których nie można ustalić indywidualnych norm wydajności pracy, potrzebną ilość zatrudnionych ustala się na podstawie:

- 1) schematu organizacyjnego i norm obsady,
 - 2) planowanego wzrostu działalności,
 - 3) zadania podwyższenia wydajności pracy.
- Przykład: Jeżeli np. ilość sprzedawców OZR wynosi: osób 280
planowany wzrost obrotu sklepów i stołówek o 20% (czyli 100+20)
planowany wzrost wydajności pracy o 8% (czyli 100+8)
to planowana ilość sprzedawców wyniesie

$$(280 \times 120) : 108 = 311 \text{ (w zaokrągleniu).}$$

§ 45. Plan płac składa się z następujących części:

- 1) planu średnich płac,
- 2) planu bezosobowego funduszu płac,
- 3) planu osobowego funduszu płac.

§ 46. Danymi wyjściowymi do planowania płac są:

- 1) tabele płac,
- 2) regulaminy premiovania,
- 3) inne dodatki przewidziane w zbiorowym układzie pracy,
- 4) wydajność pracy na 1 zatrudnionego.

§ 47. Przewidywaniu planu średnich płac i planów funduszu płac obowiązuje klasyfikacja pracowników ustalona do planu zatrudnienia (§ 39).

§ 48. Do funduszu płac zalicza się wszelkie wypłaty z tytułu wykonywanej pracy oraz wynagrodzenia przysługujące pracownikom za czas nieprzepracowany a wynikające z obowiązujących przepisów prawnych i umowy zbiorowej.

§ 49. Osobowy fundusz płac obejmuje:

- 1) płace podstawowe,
- 2) płace uzupełniające.

§ 50. 1. Płaca podstawowa składa się z:

- 1) płacy zasadniczej,
- 2) dopłat.

2. Płaca zasadnicza obejmuje:

- 1) płacę akordową (płaca z tytułu wykonywanej pracy i ewentualnie zachęta akordowa z nadwyżką akordową),
- 2) płacę dniówkową (płaca wynikająca z osobistego zaszergowania),
- 3) płacę miesięczną (płaca wynikająca z osobistego zaszergowania),
- 4) dodatki wyrównawcze i lokalne,
- 5) prowizje.

3. Dopłaty obejmują:

- 1) dopłaty z tytułu progresji akordowej,
- 2) premie wg obowiązujących regulaminów,
- 3) dopłaty z tytułu godzin nadliczbowych i świątecznych,
- 4) dopłatę za pracę nocną,
- 5) dopłaty za szkodliwe i uciążliwe warunki pracy,
- 6) dodatki dla brygadzystów za kierownictwo,
- 7) dodatki za szkolenie wewnątrzzakładowe,
- 8) dopłaty za wysługę lat,
- 9) dopłaty za prace niżej zeszergowane.

4. Premie należy planować za 100% wykonania planu.

§ 51. Płace uzupełniające obejmują:

- 1) wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy,
- 2) wynagrodzenie za urlop okolicznościowy,
- 3) płacę za nieobecność związaną z wykonywaniem obowiązków społecznych i państwowych,
- 4) płacę za przerwy dla matek karmiących,
- 5) wynagrodzenie robotników delegowanych na kursy szkoleniowe i dokształcające,
- 6) odprawy przy zwolnieniu z pracy, np. przy powołaniu do służby wojskowej,
- 7) deputaty,
- 8) płacę za nieprzepracowane godziny młodocianych, uczących się,
- 9) wartość usług komunalnych, opłacanych przez zakłady pracy,
- 10) wartość umundurowania opłacanego przez zakłady pracy,
- 11) wynagrodzenie za opiekę nad klubami racjonalizatorskimi,
- 12) ryczałt za prowadzenie kasy zapomogowo-pożyczkowej,
- 13) ryczałt dla społecznych inspektorów pracy.

§ 52. Do funduszu płac wlicza się wynagrodzenie pracowników delegowanych na kursy, jeśli pozostają na etacie OZR, zatrudnionych w działalności podstawowej. Wlicza się do funduszu płac również wynagrodzenia pracowników, którzy w związku ze szczególnymi warunkami pracy pracują na niepełnych etatach.

§ 53. Bezosobowy fundusz płac obejmuje:

- 1) wynagrodzenia za prace doraźne, (np. za- i wyładunkowe),
- 2) wynagrodzenia dla radców, lekarzy, itp. zatrudnionych na niepełnych etatach,
- 3) wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji,
- 4) wynagrodzenia za prace zleczone,
- 5) wypłaty za konsultacje, ekspertyzy, honoraria za recenzje oraz wynagrodzenia za różne inne prace wykonane przez osoby zatrudnione w danym zakładzie względnie przez pracownika danego przedsiębiorstwa, jeśli ich wykonanie nie wchodzi w zakres ich obowiązków.

§ 54. Plan płac sporządzać należy na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 38 i 39 do instrukcji.

I. Plan kosztów.

§ 55. Plan kosztów OZR składa się z wycinkowych planów kosztów poszczególnych działów działalności.

§ 56. 1. Plan kosztów należy sporządzać przy uwzględnieniu konieczności realizacji planowej obniżki kosztów.

2. Obniżenie kosztów planować należy przez:

- 1) redukcję zbędnych kosztów wykrytych w oparciu o analizę działalności w poprzednich okresach,
- 2) usprawnienie metod pracy drogą zastosowania nowoczesnych urządzeń technicznych i realizacji pomysłów racjonalizatorskich.

3. Obniżenie kosztów może być realizowane dopiero wówczas, jeżeli będzie systematycznie stosowany rozrachunek gospodarczy i przestrzegana będzie należyta dyscyplina finansowa.

§ 57. Plan kosztów sporządzić należy na formularzach wg wzorów stanowiących załączniki Nr 41 i 42 do instrukcji.

Część III. Objaśnienia do formularzy

Wzór Nr 1. — Wstępne uzgodnienie dostaw — wypełniają Zarządy (Centralne Zarządy, Wydziały) Zaopatrzenia Robotniczego z Centralnymi Zarządami przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych występujących jako dostawcy masy towarowej.

Jeśli dostawca nie posiada ogólnokrajowego organu, z którym porozumienie może być zawarte, zarząd może zlecić podporządkowanym sobie OZR zawarcie wstępnych porozumień z odpowiednimi jednostkami terenowymi dostawców.

Wstępne uzgodnienie należy wypełniać dla każdego dostawcy osobno.

Po wypełnieniu wstępnego uzgodnienia wielkości dostaw wzór musi być podpisany przez dostawcę i przez jednostkę sporządzającą wzór.

Wzór należy sporządzić w takiej ilości egzemplarzy, by można je było załączyć do każdego egzemplarza planu i aby ponadto jeden egzemplarz otrzymała jednostka, z którą plan jest uzgodniony.

Wstępne uzgodnienie dostaw winno obejmować artykuły wchodzące do obrotu detalu, na zaopatrzenie zakładów żywienia zbiorowego, zakładów usługowych i przetwórczych, gospodarstw pomocniczych, zarówno w surowce do produkcji jak i materiały pomocnicze.

Wzór Nr 2. — Plan obrotów OZR — wzór należy wypełnić na podstawie wstępnych uzgodnień (wzór Nr 1).

Celem wzoru jest wartościowe ujęcie zakupu — sprzedaży z wycieszeniem poszczególnych dostawców dla dokładnego ustalenia przepływu masy towarowej.

Po stronie zakupu w poz. 4 (z własnych baz produkcyjnych) podać należy wyprodukowane przez własne gospodarstwa pomocnicze i zakłady przetwórcze — surowce, przetwory i wyroby, przeznaczone do obrotu detalicznego lub na zaopatrzenie zakładów żywienia zbiorowego.

Po stronie rozchodu w poz. 1a i b należy wykazać wartość surowców i masy towarowej przewidzianej do zużycia sprzedaży przez zakłady żywienia zbiorowego i handel detaliczny.

Wzór Nr 2 — nie powinien ujmować materiałów przeznaczonych na zaopatrzenie w materiały pomocnicze poszczególnych agend OZR.

Wzór Nr 3. — Plan sprzedaży produkcji własnej i towarów handlowych zakładów żywienia zbiorowego.

Cz. I. — „dane dotyczące stołówek“: 1) Przeciętną dzienną liczbę stołowników w roku oblicza się dzieląc liczbę podstawowych posiłków wydanych w ciągu roku przez liczbę dni pracy stołówki w roku. 2) Ilość dni pracy stołówek w roku określa się w drodze ustalenia ilości dni, w których stołówka jest czynna.

Cz. II — kol. 2 — poz. 1 — dania obiadowe — dotyczy dań składających się na posiłki podstawowe (obiady, kolacje), przy czym danie rozumiane jest jako potrawa lub zestaw potraw i jest równoznaczne z pojęciem posiłku obiadowego (obiadu) tylko wtedy gdy posiłki te są jednodaniowe.

poz. 2. — dania pozostałe — dotyczy pozostałych dań wydawanych przez stołówki, a nie będących daniami obiadowymi. Będzie to np.: kanapka, gorące mleko, sałatki itp.

— kol. 4. — winna wykazać wykonanie planu sprzedaży zakładów żywienia zbiorowego tylko wartościowo z podziałem na stołówki i bufety.

- kol. 5. — nie wymaga wyjaśnień.
- kol. 6 i 10 — winna wykazać koszt własny surowców do produkcji rozumiany jako wartość zakupionego surowca potrzebnego do produkcji planowanej ilości dań.
- kol. 7 i 11 — winna wykazać przeciętną cenę sprzedaży produkcji własnej i tow. handlowych.
- kol. 8 i 12. — winny wykazać wartość sprzedaży.

Wzór Nr 4 — Terenowy plan sprzedaży produkcji własnej i tow. handlowych zakładów żywienia zbiorowego OZR — nie wymaga wyjaśnień.

Wzór Nr 5 — plan zaopatrzenia zakładów żywienia zbiorowego OZR w surowce i towary handlowe.

— kol. 4 — 5 — należy podać przewidywaną ilość i wartość surowców i towarów handlowych w magazynie na dzień 31 XII.53 r.

— kol. 6 — 8 — należy podać ilość i wartość surowców i towarów handlowych zakupionych od dostawców (z przedsiębiorstw społecznych, oraz od indywidualnych producentów).

— kol. 9 — 10 — należy podać ilość i wartość surowców stanowiącą przychód z własnych gospodarstw pomocniczych i zakładów przetwórczych.

— kol. 11 — stanowi sumę kolumn 4, 6 i 9.

— kol. 12 — stanowi sumę kolumn 5, 8 i 10.

Sumy kolumn 14, 16 i 18 winny być zgodne z odpowiednimi pozycjami wzoru Nr 3.

— w kol. 19 — 20 — należy podać ilość i wartość ubytków naturalnych zgodnie z obowiązującymi normami.

— w kol. 21 — 22 — należy podać przewidywany stan ilościowy i wartościowy surowców i towarów handlowych na koniec 1954 r.

Zał. do wzoru Nr 5 (podział kwartalny) winien wykazać remanenty, zakup oraz przychód i zużycie surowców i towarów handlowych w każdym kwartale, tylko wartościowo.

Wzór Nr 6 — plan wydajności pracy w zakładach żywienia zbiorowego.

Wydajność (kol. 4 — 6) obliczać należy przez:

poz. 1. — podzielenie wartości sprzedaży zakładów żywienia zbiorowego przez przeciętną liczbę zatrudnionych w zakł. żywienia zbiorowego.

poz. 2. — podzielenie wartości sprzedaży bufetów przez przeciętną liczbę zatrudnionych w bufetach.

Wydajność w daniach (poz. 3 metoda naturalna) obliczyć należy przez podzielenie ogólnej ilości dań obiadowych wydawanych przez stołówki przez przeciętną liczbę zatrudnionych pracowników obsługi kuchennej oraz sprzedawców i kelnerów w stołówkach.

Wzór Nr 7 — plan zatrudnienia zakładów żywienia zbiorowego OZR.

— w kol. 3 — 10 — wyliczyć należy przeciętną liczbę zatrudnionych w planowanym okresie (rok, kwart.).

— w kol. 4 — wstawić należy planowaną liczbę zatrudnionych zgodnie z zadaniami planowymi na r. 1953 (NPG).

Wzór Nr 8 — plan płac żywienia zbiorowego OZR kol. 5 i 6 — winny być zgodne z zadaniami planowymi (NPG) na r. 1953.

— kol. 10 — należy obliczyć biorąc pod uwagę planowaną przeciętną zatrudnienia w r. 1954.

— kol. 12, 14, 16 i 18 — należy obliczyć zgodnie z planowaną przeciętną zatrudnionych w poszczególnych kwartałach.

Wzór Nr 9 — plan kosztów i ich obniżenia zakładów żywienia zbiorowego OZR.

Układ poziomy.

Koszty handlowe rozliczone stanowią sumę pozycji 1 — 11.

Poz. 1 — zawiera całość kosztów osobowych pracowników żyw. zbiorowego, na które składa się fundusz płac, fundusz bezosobowy, fundusz nagród i prac zleconych, ew. inne nakłady osobowe nie zaliczone do funduszu płac oraz narzut na ubezpieczenia społeczne.
Fundusz płac należy podać wynikający z zatrudnienia i średniej płacy.

Poz. 2 — Obejmuje koszty przewozu towarów środkami transportu kolejowego, wodnego, samochodowego, konnego oraz za pośrednictwem poczty.

Poz. 3 — składowanie, przerób handlowy i pakowanie. Do pozycji tej zalicza się koszty składowania, przerobu handlowego i pakowania towarów, a w szczególności:

- a) koszty konserwacji towarów (środki konserwujące, nakład pracy przy układaniu, przesyłaniu itd.),
- b) koszty budowy prowizorycznych urządzeń składowych,
- c) koszty sortowania, paczkowania, pakowania itp.,
- d) opłaty za ubezpieczenie składowanych towarów.

Z nakładów pracy do pozycji tej zalicza się wyłącznie wynagrodzenie personelu zatrudnionego dorywczo.

Poz. 4 — Ubytki. Do pozycji tej zalicza się wyłącznie ubytki w granicach norm. Nie planuje się natomiast strat towarowych oraz ubytków w części przekraczającej normy.

Poz. 5 — do pozycji tej zalicza się nakłady na paliwo i energię na cele produkcji potraw.

Poz. 6 — utrzymanie nieruchomości i ruchomości.
W pozycji tej podaje się: 1) czynsz dzierżawcy za wynajęte place, budynki, lokale, maszyny itp., 2) amortyzację środków trwałych (wstawianie szyb, naprawa drzwi, pieców, kominów, malowanie pomieszczeń, naprawy sieci elektr. itp.), umoczenie wartości zakupionych przedmiotów nie-trwałych, nakłady na ich sprowadzenie, konserwację i naprawy, 5) pozostałe koszty (koszty oświetlenia, ogrzewania, kanalizacji, zaopatrzenia w wodę itp.).

Poz. 7 — zalicza się do nich koszt materiałów piśm., prenumeraty, czasopism zakup książek, opłaty telef., telegraf. i pocztowe.

Poz. 8 — do pozycji tej zalicza się wydatki związane z podróżami służbowymi (również przejazdy po mieście w sprawach służbowych).

Poz. 9 — nie wypełnia się.

Poz. 10 — jako koszt eksploatacji opakowań podaje się w tej pozycji planowany wynik eksploatacji opakowań sprzedażnych (różnica między planowanymi nakładami i stratami związanymi z użytkowaniem opakowań, a planowanymi dochodami z eksploatacji opakowań).

Poz. 11 — Do pozycji tej zalicza się koszty:
a) bezpieczeństwa i higieny pracy,
b) inne,
jak np. służbowe przeniesienia pracowników z jednego miejsca zamieszkania do innego, druk ogłoszeń, plakatów itp.

Układ pionowy wzoru.

Koszty w sumach absolutnych oraz w procentach do obrotu, jak również wskaźniki obniżki kosztów podać należy dla wszystkich pozycji ujętych we wzorze.

Kol. 3 — podać należy przewidywane wykonanie kosztów w 1953 r. w tys. zł.

Kol. 4 — należy wskazać stosunek procentowy przewidywanego wykonania kosztów 1953 r. do przewidywanego wykonania sprzedaży 1953 r. podanego pod poz. 14.

Kol. 5 — należy podać procentowy udział poszczególnych elementów kosztów przewidywanego wykonania 1953 r. w globalnej sumie kosztów wykazanej pod poz. 13 przyjętej za 100.

Kol. 6 — podać należy wysokość planowanych na rok 1954 kosztów w tys. zł.

Kol. 7 — podać należy stosunek procentowy planowanych kosztów 1954 r. do planowanej sprzedaży na rok 1954.

Kol. 8 — podać należy procentowy udział poszczególnych elementów kosztów planowanych do globalnej sumy kosztów wykazanej w poz. 13 przyjętej za 100%.

Kol. 9 — służy dla prawidłowego wyliczenia sumy i wskaźników obniżki kosztów i stanowi teoretyczną sumę kosztów przy założeniu, że wzrastają one w % równym wzrostowi obrotów (sprzedaży).

U w a g a: przy sporządzaniu zbiorczego planu kosztów dla resortu sumę kosztów bez założeń oszczędnościowych należy obliczyć sumując te koszty dla poszczególnych elementów z danych (wniosków) jednostek podległych.

Kol. 10 — oblicza się wg następującego wzoru:

$$100 - \frac{\text{kol. 7}}{\text{kol. 4}} \times 100 \text{ lub } \frac{\text{kol. 7} - \text{kol. 4}}{\text{kol. 4}} \times 100.$$

U w a g a: prawidłowe wyliczenie wskaźnika obniżki kosztów otrzymuje się przy obliczeniu procentu kosztów do obrotu w kol. 4, 7 — do czterech miejsc po przecinku.

Kol. 11 — procent obniżki kosztów własnych oblicza się przez pomnożenie danych kol. 5 i podzielenie przez 100.

Kol. 12 — wypełnia resort.

Wzór Nr 10 — plan zakupu sprzedaży detalicznej OZR.

Układ poziomy:

poz. 1 — należy podać przewidywaną ilość i wartość towarów na 31.XII.53 r.

poz. 2 — stanowi ilość, wartość planowanego zakupu w r. 1953.

poz. 3 — stanowi sumę pozycji 1 + 2.

poz. 4 — podaje dla celów porównawczych ilość i wartość sprzedaży wg przewidywanego wykonania w r. 1953.

poz. 5 — podaje planowaną sprzedaż w r. 1954.

poz. 6 — 9 — podaje podział sprzedaży w kwartałach wg ilości i wartości.

poz. 10 — przewidywane ubytki towarowe należy podać w oparciu o dotychczasowe doświadczenia oraz obowiązujące normy.

poz. 11 — należy podać przewidywaną ilość i wartość towarów na 31.XII.54 r.

poz. 12 — stanowi sumę poz. 5, 10 i 11.

poz. 14 i 15 — obejmuje normatyw zapasu w dniach i wielkościach obrotowych ilościowo i wartościowo.

W pozycjach tych należy ustalić wielkość przeciętnego zapasu, ustalonego na podstawie cykliczności obrotu. Cykliczność obrotu i rotację w dniach należy ustalić na podstawie faktycznego wykonania w okresach ubiegłych, zakładając w myśl zasady norm średnich progresywnych możliwie znaczne skrócenie cyklu obrotowego. Skrócenie cyklu obrotowego nie może być wynikiem mechanicznego skrócenia cyklu obiegu towaru ale musi powstać na podstawie wnikliwej analizy dotychczasowego cyklu obrotu (cykliczność dostaw, warunki obrotu, przyspieszenie dostaw, przyspieszenie fakturowania, przyspieszenie inkasa itd.). Faktyczną rotację w dniach w okresie poprzedzającym oblicza się w sposób następujący:

Ze średniej arytmetycznej możliwie wielkiej liczby remanentów w roku poprzednim (minimum 13 remanentów początkowych lub końcowych każdego miesiąca roku poprzedniego) otrzymujemy wysokość średniego remanentu w roku ubiegłym remanent na I.I. + remanent na I.II. + remanent na I.III. + remanent na I.IV. dzielony przez 13 równa się remanent przeciętny (oznaczony symbolem r). Następnie ustala się przeciętną wielkość obrotu (w danym artykule ilościowo, lub ogółem wartościowo) przypadającą za 1 dzień roku przeciętnie. W tym celu należy obrót wykonany w ciągu roku podzielić przez 60 dni.

Stosunek przeciętnego remanentu do średniego dziennego obrotu, daje rotację w dniach, albo inaczej długość cyklu

obrotowego, wyrażoną w dniach, tj. $\frac{r \cdot ob}{360}$. Im więcej rema-

nentów w równych okresach przyjmiemy za podstawę do obliczenia przeciętnego remanentu, tym dokładniej obliczony będzie cykl obrotu i rotacja w dniach. Poniżej podaje się wzór po dokonanych przekształceniach do obliczenia rotacji w dniach:

$$rt. = \frac{r \times 60}{ob.}$$

gdzie rt. = rotacja w dniach lub cykl obrotowy,
r = remanent przeciętny roczny.

Po ustaleniu na podstawie faktycznej rotacji w roku poprzednim, uwzględniając maksymalną możliwość skrócenia cyklu obrotowego w myśl wyżej podanych zasad — normatywu rotacji w dniach na r. 1953 należy przeciętny dzienny obrót planowany ilościowo na r. 1953 pomnożyć przez wskaźnik rotacji w dniach.

Jak wynika z podanej poprzednio metody obliczenia normatywu zapasu, nie stanowi on jakiegoś konkretnego remanentu, ale wielkość przeciętną. Faktyczny remanent oscyluje pomiędzy zapasem maksimum, w momencie zakupu partii towaru, a zapasem minimum, tj. w momencie kiedy musi nastąpić nowy zakup aby nie dopuścić do rezerwy w obrocie.

Zapas maksimum i minimum stanowi granice poza które w żadnym wypadku remanent nie powinien wychodzić. Należy je ustalić na podstawie analizy warunków i cykliczności obrotu i podać w uzasadnieniu ekonomicznym do planu.

Układ pionowy:

w kol. 5 do 13 — następnych należy wykazać ilość, cenę i wartość poszczególnych artykułów wg nomenklatury podanej w §.

Resorty mogą rozszerzyć podaną nomenklaturę o artykuły stanowiące istotne znaczenie w obrocie detalicznym OZR, bądź skrócić tę nomenklaturę o artykuły, nie posiadające istotnego znaczenia dla obrotu i których ilości nie wymagają zagwarantowania w NPG.

Wzór Nr 11. — 4 ogólnokrajowy plan sprzedaży detalicznej OZR.

w kol. 3, 4 i 5 — należy wykazać wykonaną w r. 1952 przewidywaną do wykonania w r. 1953 i planowaną na r. 1954 wartość sprzedaży w tys. zł w poszczególnych województwach.

w kol. 8 — 13 — należy wykazać planowaną na r. 1954 sprzedaż towarów ilościowo wg nomenklatury podanej w §.

Suma „ogółem“ planowanych do sprzedaży towarów winna być zgodna z odpowiednimi rubrykami wartościowymi poz. 5 wzoru Nr 10.

Wzór Nr 12. — plan wydajności pracy w handlu detalicznym OZR — nie wymaga objaśnień.

Wzór Nr 13. — Plan zatrudnienia w handlu detalicznym OZR — analogicznie do wzoru Nr 7.

Wzór Nr 14. — Plan płac handlu detalicznego OZR — analogicznie do wzoru Nr 8.

Wzór Nr 15. — Plan kosztów i ich obniżenia detalu OZR — analogicznie do wzoru Nr 9.

Wzór Nr 16. — Plan działalności usługowej OZR, opracować należy ilościowo i wartościowo.

Nomenklatura pozycji wykazywanych ilościowo może być rozszerzona jeśli Zakłady usługowe świadczą usługi lub produkują wyroby, stanowiące istotne znaczenie w działalności OZR.

Wzór Nr 17. — Plan zaopatrzenia zakładów usługowych OZR — wykazuje ilość i wartość zaopatrzenia materiałowego usług dla poszczególnych rodzajów działalności usługowej.

w kol. 9 i 10 — należy podać ilość i wartość zużytych materiałów zgodnie z obowiązującymi normami. Zarządy mogą rozszerzyć podaną we wzorze nomenklaturę o ma-

teriały stanowiące istotne znaczenie dla działalności zakładów usługowych.

Wzór Nr 18. — plan zatrudnienia usług OZR — analogicznie do wzoru Nr 7.

Wzór Nr 19. — plan płac usług OZR — analogicznie do wzoru Nr 8.

Wzór Nr 20. — plan kosztów usług OZR.

poz. 1 — materiały na cele produkcyjne — winna odpowiadać sumie kol. 10 ze wzoru Nr 17, pozostałe pozycje analogicznie do wzoru Nr 9.

U w a g a : **wzór Nr 20** nie zawiera planu obniżki kosztów.

Wzór Nr 21. — plan użytkowania gruntów OZR — odpowiada analogicznemu wzorowi (użytkowanie gruntów) instrukcji w sprawie sporządzenia planu rolnictwa, sporządzonego w trybie planowania terenowego i winien być opracowany na jego podstawie.

w kol. 4, 5 — należy wykazać rzeczywisty areał użytkowanych gruntów w latach 1952 i 53 wg danych sprawozdawczych.

U w a g a : pozycje: „pod uprawy zbożowe“
„pod ziemniaki“
„pod uprawy pastewne“, nie stanowią sumy poz. 1 („grunty orne w uprawie“).

Wzór Nr 22. — obrót roczny inwentarzem żywym w gospodarce pomocniczej OZR — stanowi odpowiednik wzoru z instrukcji w sprawie opracowania planu rolnictwa.

Wzór Nr 23. — bilans produkcji roślinnej gospodarki pomocniczej OZR — winien wykazać obrót produkcją roślinną uzyskaną z gospodarstw pomocniczych.

Nomenklatura podana we wzorze może być przez zarządy rozszerzona o artykuły stanowiące istotne znaczenie w produkcji Gospodarstw Pomocniczych.

w kol. 8 i 9 — należy wykazać ilość i wartość artykułów zakupionych od innych dostawców na potrzeby gospodarstw pomocniczych (np. ziarno na siew, sadzeniaki, pasze itp.).

kol. 24 i 25 — stanowią sumę kolumn 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 i 33.

Pozostałe kolumny nie wymagają objaśnień.

Wzór Nr 24 — bilans produkcji towarowej zwierzęcej gospodarki pomocniczej OZR.

w poz. 1. — należy podać ilość żywca w wadze żywej.

w kol. 14 i 15 — należy wykazać ilość i wartość produkcji zwierzęcej planowanej do sprzedaży pracownikom gospodarstw uspołecznionych i przedsiębiorstwom skupu itp.

Wzór Nr 25. — plan zatrudnienia gospodarki pomocniczej OZR — analogicznie do wzoru Nr 7.

Wzór Nr 26. — plan płac gospodarki pomocniczej OZR — analogicznie do wzoru Nr 8.

Wzór Nr 27. — Plan kosztów gospodarki pomocniczej OZR — analogicznie do wzoru Nr 9, wzoru Nr 20.

Wzór Nr 28. — Plan działalności przetwórczej OZR — analogicznie do wzoru Nr 16.

Wzór Nr 29. — Plan zaopatrzenia przetwórstwa OZR — analogicznie do wzoru Nr 17.

Wzór Nr 30. — plan zatrudnienia przetwórstwa OZR — analogicznie do wzoru Nr 7.

Wzór Nr 31. — plan płac przetwórstwa OZR — analogicznie do wzoru Nr 8.

Wzór Nr 32. — plan kosztów przetwórstwa OZR — analogicznie do wzoru Nr 20.

Wzór Nr 33. — plan zaopatrzenia OZR w materiały pomocnicze — obejmuje zaopatrzenie:

- 1) w materiały pomocnicze i paliwo,
- 2) w przedmioty nietrawne.

Resorty mogą rozszerzyć podaną we wzorze nomenklaturę o materiały stanowiące istotne znaczenie dla zaopatrzenia materiałowego OZR.

w kol. 4 — 5 — należy wykazać ilość i wartość materiałów na 31.XII.53 r.

w kol. 10 — 11 — należy podać planowane zużycie zgodnie z obowiązującymi normami w odniesieniu do tych materiałów, dla których takie normy zostały ustalone.

kol. 11 — stanowi sumę kolumn 12, 13, 14, 15 i 16.

w kol. 17 — 18 — należy wykazać ilość i wartość materiałów na 31.XII.54 r.

Wzór Nr 34. — plan kapitałnych remontów OZR.

w kol. 2 — resorty podają poszcz. OZR.

kol. 3 i 4 — odnoszą się do ilości obiektów poddawanych remontowi.

Wzór Nr 35. — Zbiorczy plan sieci OZR — nie wymaga objaśnień.

Wzór Nr 36. — Zbiorczy plan sieci w układzie terenowym — nie wymaga wyjaśnień.

Wzór Nr 37. — Zbiorczy plan zatrudnienia OZR.

w poz. 1 — 4 — należy wykazać łączną ilość zatrudnionych wynikającą z poszczególnych planów zatrudnienia, w poz. 5 należy wykazać pracowników transportu własnego OZR.

w poz. 7 i 8 — należy wykazać pracowników administracji (kierownictwa) OZR.

Poszczególne kolumny należy wypełnić analogicznie do wzoru Nr 7.

W zał. do wzoru Nr 7 — wykazać należy pracowników administracji (kierownictwa OZR) wg obowiązującej nomenklatury etatów.

Wzór Nr 38. — zbiorczy plan płac OZR.

w poz. 1 — 4 — należy wykazać łączne sumy wynikające z poszczególnych planów płac.

w poz. 5 — należy wykazać płace pracowników transportu własnego OZR.

w poz. 6 i 7 — należy wykazać płace pracowników administracji OZR.

Wzór Nr 39. — Zbiorczy bezosobowy fundusz płac OZR należy opracować dla wszystkich rodzajów działalności OZR zbiorczo.

Wzór Nr 40 — Plan przewozów towarowych OZR — należy sporządzić dla tych dostaw, które powodują powstanie kosztów transportu. Do planu przewozów nie wchodzi dostawy loco magazyn własny, przy których wszystkie koszty obciążają wyłącznie dostawców.

Koszt transportu należy przenieść do planu kosztów.

W pozycjach poziomych należy wykazać rozbitcie ilości ton ogółem na poszczególne środki transportowe.

W kol. 7 — należy podać ogólny tonaż towarów przewiezianych do przewozów.

Wzór Nr 41 — Plan nakładów na eksploatację środków transportowych OZR.

Poz. 1 — Płace i narzuty na płace — analogicznie jak we wzorze Nr 9.

Poz. 2 — Utrzymanie i eksploatacja środków transportowych:

- a) zużycie materiałów pędnych i smarów.
Zalicza się do nich koszty materiałów takich jak benzyna, ropa, oliwa itp.,
- b) amortyzacja,
- c) ogumienie.
Zalicza się koszty ogumienia pojazdów mechanicznych,
- d) remonty bieżące.

Wzór Nr 42 — Plan nakładów na utrzymanie administracji OZR.

Wypełnia się analogicznie do wzoru Nr 9.

PLAN SPRZEDAŻY PRODUKCJI WŁASNEJ I TOWARÓW HANDLOWYCH ZAKŁADÓW ŻYWIENIA ZBIOROWEGO O. Z. R.

Wzór nr 3

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Przebieg dnia liczba żywności w roku				Ilość dni pracy stołówek w roku				Wskaźniki										
			1952		1953		1954		1952		1953		1954		1952 : 1954						
			Wykon. w r. 1952	Wartość	Ilość	Koszt wł. surowców i tow. handl.	Cena	Wartość	Ilość	Koszt wł. surowców i tow. handl.	Cena	Wartość	Ilość	Stos. % do obrot. ogół.	Stos. % do obrot. ogół.	Stos. % do obrot. ogół.	Ilość dni pracy stołówek				
1	Ogółem wartość A + B	tys. zł	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1	A. Sprzedaż przez stołówki	tys. dal.																			
	Dania obiadowe	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	w tym: zupy	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	dania mięsne	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	dania pozostałe	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Dania inne	tys. zł																			
1	B. Sprzedaż przez bufety	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Produkcja własna	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	Towary handlowe	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	w tym: piwo	tys. lit.	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	napoje chłodzące	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	wyroby tytoniowe	"	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	inne	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×

Plan na rok 1954

Z kol. 12 przypada na kwartały:

TERENOWY PLAN SPRZEDAŻY PRODUKCJI WŁASNEJ I TOWARÓW HANDLOWYCH ZAKŁADÓW ŻYWIENIA ZBIOROWEGO O. Z. R. Wzór nr 4

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie w r. 1952			Przew. wykon. w r. 1953			Plan na rok 1953			Wskaźniki		
		Przebieg dnia liczba żywn.	Sprzedaż		Przebieg dnia liczba żywn.	Sprzedaż		Przebieg dnia liczba żywn.	Sprzedaż		Ogółem	W tym prod. włas.	W tym prod. włas.
			Ogółem	W tym prod. włas.		Ogółem	W tym prod. włas.		Ogółem	W tym prod. włas.			
1	Ogółem	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	m. st. Warszawa												
2	woj. warszawskie												
3	" bydgoskie												
4	" poznańskie												
5	m. Łódź												
6	woj. łódzkie												
7	" kieleckie												
8	" lubelskie												
9	" białostockie												
10	" olsztyńskie												
11	" gdańskie												
12	" koszalińskie												
13	" szczecińskie												
14	" zielonogórskie												
15	" wrocławskie												
16	" opolskie												
17	" stalinogrodzkie												
18	" krakowskie												
19	" rzeszowskie												

Poz.	T r e ś ć	1 9 5 3			1 9 5 4				Suma ko- szków bez założeń oszczędno- ściowych	Plan obniżki kosztów		Suma obniżki
		Przewidy- wane wyko- nanie	% do obro- tu	Struktura kosztów	Plan	% do obro- tu	Struktura kosztów	% obniżki w posz- czególnych pozy- cjach		% obniżki w sto- sunku do kosztów ogółem		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	Koszty handlowe rozliczone w tym: Płace i narzuty z czego: a) fundusz płac Przewozy z czego: a) transport własny Składowanie, przerób handlowy i pakowanie Ubytki Paliwo i energia na cele produk- cyjne Utrzymanie nieruchomości i ru- chomości a) czynsz dzierżawny b) umorzenie środków trwałych c) remont bieżący środków trwa- łych d) umorzenie, zużycie i konserwa- cja środków nietrwałych 1. naczyń kuchennych, odzież, zastawy i bielizny stołowej 2. pozostałych nieruchomości e) pozostałe nakłady Koszty biurowe Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru osobowego Odsetki i prowizje bankowe Eksploatacja opakowań Pozostałe koszty z czego: a) b.h.p. Narzut na utrzymanie administracji Ogółem koszty Sprzedaż wyrobów własnej prod. Sprzedaż towarów handlowych Razem sprzedaż 14 + 15											
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												

U w a g i: 1) Osobowy fundusz płac ogółem

w tym:

- 1) prac. transportu własnego kierowcy transp. osobowego pracownicy pozostali
 - 2) Bezosobowy fundusz płac ogółem
 - 3) Fundusz nagród i prac zleconych
 - 4) Świadczenia socjalne
 - 5) Pozostałe nakłady osobowe niezrealizowane do fun-
duszu płac (wymienić)
 - 6) Ubezpieczenia społeczne
- Z sumy kosztów wymienionych w poz. 2+3+4+5+6
przypada na:
- a) przewozy własne
 - b) utrzymanie transportu osobowego
 - c) pracownicy pozostali

	1953 przewid. wykonanie	1954 plan	Wskaźnik
1			
2			
3			
4			

ZARZĄD ZAOPATRZENIA
ROBOTNICZEGO
Zbioreczy dla resortu

Wzór Nr 15

PLAN KOSZTÓW I ICH OBNIŻENIA DETALU OZR NA ROK 1954

w tys. złotych

Poz.	T re ś ć	1 9 5 3				1 9 5 4				Plan obniżki kosztów		
		Przewidywane wykonanie	% do obrotu	Struktura kosztów	Plan	% do obrotu	Struktura kosztów	Suma kosztów bez założeń oszczędnościowych	% obniżki w poszczególnych pozycjach	% obniżki w stosunku do kosztów ogółem	Suma obniżki	Suma obniżki
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
I.	Koszty handlowe rozliczone w tym:											
1	1 Płace i narzuty z czego: a) fundusz płac Przewozy											
2	2 z czego: a) transport własny Składowanie, przerób handlowy i pakowanie											
3	3 Ubytki											
4	4 Koszty sprzedaży detalicznej poza-sklepowej											
5	5 Utrzymanie nieruchomości i ru-chomości											
6	6 a) czynsz dzierżawny b) umorzenie środków trwałych c) remont bieżący środków trwa-łych d) umorzenie, zużycie i konserwa-cja środków nietrwiałych e) pozostałe koszty											
7	7 Odsetki i prowizje bankowe											
8	8 Eksploatacja opakowań											
9	9 Koszty biurowe											
10	10 Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru osobowego											
11	11 Pozostałe koszty z czego: b.h.p.											
12	12 Narzut na utrzymanie i administrację											
13	13 Ogółem koszty I + II											
14	14 Obroty											
15	15 Przerzuty wewnętrzne											
16	16 Razem 14 + 15											

U w a g i: 1) Osobowy fundusz płac ogółem

w tym:

prac. transportu własnego
kierowcy transp. osobowego
pracownicy pozostali

2) Bezosobowy fundusz płac ogółem

3) Fundusz nagród i prac zleconych

4) Świadczenia socjalne

5) Pozostałe nakłady osobowe nie zaliczone do funduszu

6) Ubezpieczenia społeczne

Z sumy kosztów wymienionych w poz. 2+3+4+5+6

przypada na:

a) przewozy własne

b) utrzymanie transportu osobowego

c) pracownicy pozostali

	1953 przewidywane wykonanie	1954 plan	Wskaźnik
1			
2			
3			
4			

Wzór nr 16

PLAN DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ O. Z. R.

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Wykonanie w r. 1952		Przewid. wykon. w r. 1953		Plan na rok 1954				Wskazniki					
			Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	Z kol. 9 przypada na:		Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	6:4	7:5	8:6	9:7
							I kw.	II kw.								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1	O G O L E M Szewskie w tym: naprawy generalne	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Krawieckie w tym: ubrania z pow. materiału	szt.	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
3	Fryzjerskie	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
4	Pralnie w tym: pranie białizny odzieży	ton	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
5	Inne (wymienić)	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×

PLAN ZAOPATRZENIA ZAKŁADÓW USŁUGOWYCH O. Z. R.

Wzór nr 17

Lp.	Nazwa artykułu	Jednostka miary	Przebiegna cena	Remanent początkowy		Zakup		Zużycie		Remanent końcowy	
				Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	Ilość	Wartość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I.	Ogółem wartość	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
1	Warsztat szewski	" ton	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Skóra twarda	" "	×	×	×	×	×	×	×	×	×
3	Skóra guma	" "	×	×	×	×	×	×	×	×	×
II.	Inne	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
1	Zakłady krawieckie	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Nici	szpulki	×	×	×	×	×	×	×	×	×
3	Włosianka	m. bieżące	×	×	×	×	×	×	×	×	×
4	Podszewka	" "	×	×	×	×	×	×	×	×	×
III.	Inne	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
1	Zakłady fryzjerskie	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Mydło	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
IV.	Inne	ton	×	×	×	×	×	×	×	×	×
1	Pralnie	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
2	Mydło	ton	×	×	×	×	×	×	×	×	×
3	Proszek do prania	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×
V.	Inne (wymienić)	tys. zł	×	×	×	×	×	×	×	×	×

Kwartały	Remanent początkowy	Zakup	Zużycie	Remanent końcowy
I kwartał				
II "				
III "				
IV "				

PLAN ZATRUDNIENIA USŁUG O. Z. R.

Wzór Nr 18

Lp.	Wyszczególnienie	Przeciętna liczba zatrudnionych				w tym: kwartały				Stan na 31.XII.		Wskaźniki	
		Wykonanie w r. 1952	Plan na rok 1953	Przewid. wykonanie w r. 1953	Plan na rok 1954	I II III IV				1953	1954		
						1	2	3	4				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Ogółem Robotnicy w tym: szewcy krawcy fryzjerzy prac. pralni inni (wymienić)												
2.	Pracownicy administr.- biurowi												

PLAN PŁAC USŁUG O. Z. R.

Wzór Nr 19

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1952 r.		Plan na 1953 r.		Przewid. wykon. 1953 r.		P l a n n a r o k 1 9 5 4												Wskaźniki
		Śred- nia płaca zł.	Fundusz płac tys. zł.	Śred- nia płaca zł.	Fundusz płac tys. zł.	Śred- nia płaca zł.	Fundusz płac tys. zł.	w t y m k w a r t a ł y				Średn. płaca zł.	Fundusz płac tys. zł.	Średn. płaca zł.	Fundusz płac tys. zł.					
								I	II	III	IV									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1.	Ogółem Robotnicy w tym: szewcy krawcy fryzjerzy prac. pralni inni (wymienić)																			
2.	Pracownicy administr.- biurowi																			

PLAN KOSZTÓW USŁUG O. Z. R.

Wzór Nr 20

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie w r. 1952	Przewidywane wykonanie w r. 1953	P l a n n a r o k 1 9 5 4				Ogółem
				w t y m : k w a r t a ł y				
				I	II	III	IV	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Materiały na cele produkcyjne							
2.	Energia							
3.	Osobowy fundusz płac							
4.	Bezosobowy							
5.	Ubezpieczenia społeczne							
6.	Utrzymanie ruchomości							
7.	Pozostałe koszty							
8.	Narzut na pokrycie kosztów ogólnozakładowych							
9.	R a z e m							

Wzór Nr 30

PLAN ZATRUDNIENIA PRZETWÓRSTWA OZR

Lp.	Wyszczególnienie	Przebieg liczba zatrudnienia						Stan na 31. XII		Wskaźniki			
		Wykonanie w r. 1952	Plan na r. 1953	Przew. wyk. w r. 1953	Plan na r. 1954	w tym kwartały			1953		1954		
						I	II	III				IV	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Ogółem Robotnicy w tym: prac. piekarni " masarni " wytw. wód gaz. inni (wymienić) Pracownicy admin.-biurowi												

Wzór Nr 31

PLAN PŁAC PRZETWÓRSTWA OZR

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1952 r.	Plan na 1952 r.	Przewid. wy- kon. 1953 r.	Plan na rok 1954												Wskaźniki		
					w tym kwartały														
					śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł	śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł	śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł	śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł	śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł	śred. płaca zł	fund. płaca tys. zł			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	Ogółem Robotnicy w tym: prac. piekarni " masarni " wytw. wód gaz. inni (wymienić) Pracownicy admin.-biurowi																		

PLAN KOSZTÓW PRZETWÓRSTWA OZR

Wzór Nr 32

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie w r. 1952	Przewidywane wykonanie w r. 1953	Plan na rok 1954				Ogółem
				w tym kwartały				
				I	II	III	IV	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Materiały na cele produkcyjne							
2	Energia na cele produkcyjne							
3	Osobowy fundusz płac							
4	Bezobowojny fundusz płac							
5	Ubezpieczenia społeczne							
6	Utrzymanie ruchomości							
7	Pozostałe koszty							
8	Narzut na pokrycie kosztów ogólnozakładowych							
9	Razem							

PLAN ZAOPATRZENIA OZR W MATERIAŁY POMOCNICZE

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Remanent początkowy		Zakup -- przychód		Razem zakup z remanentem		Zużycie--umorzenie		Z kol. 11 przypada na:					Remanent końcowy	
			Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	Ilość	Wartość	żywie- nie zbiorowe	handel detal.	usługi	gosp. pomoc.	prze- twór- stwo	Ilość	wartość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Ogółem		×		×		×		×							×	

Podział kwartalny zakupu--zużycia materiałów pomocniczych i paliwa w tys. zł

Kw.	Remanent początkowy	Zakup	Zużycie	Remanent końcowy
I				
II				
III				
IV				

Podział kwartalny przychodu--umorzenia przedmiotów nietrawnych w tys. zł

Kw.	Stan na 31.XII.52	Przychód	Umorzenie	Stan na 31.XII.54
I				
II				
III				
IV				

Lp.	Wyszczególnienie	Przebieg liczba zatrudnionych				Stan na 31. XII.				Wskaźniki			
		Wykonanie r. 1952	Plan na 1953 r.	Przewid. wykonanie 1953 r.	Plan na rok 1954	w tym kwartały							
						I	II	III	IV				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	Ogółem A + B												
	A. Grupa eksploatacyjna												
1	Pracownicy zakładów żywno-zbiorowego												
2	Pracownicy detalu												
3	Pracownicy usług i przetwórstwa												
4	Pracownicy gospodarstw pomocniczych												
5	Pracownicy transportu w tym: szoferzy												
	B. administracja OZR												
6	Pracownicy obsługi i gospodarczy												
7	Pracownicy administr.-biurowi												

Załącznik do wzoru Nr 37

ZALĄCZNIK DO ZBIORCZEGO PLANU ZATRUDNIENIA OZR

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1952 r.	Przewid. wykonanie na 1953 r.	Plan na 1954 r.	Przebiegna liczba zatrudnionych			
					w tym kwartały			
					I	II	III	IV
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Administracja OZR — ogółem							
	w tym:							
1	Kierownicy OZR							
2	St. księgowy							
3	Księgowy							
4	Zaopatrzeniowiec							
5	Ref. Handlowo-usług.							
6	Planista							
7	Konfysta							
8	Sekr. maszyn							
9	Magazyńier							

Wzór Nr 41

PLAN NAKŁADÓW NA EKSPLOATACJĘ ŚRODKÓW TRANSPORTOWYCH OZR

Lp.	Nazwa pozycji	1953 r. przewidywane wykonanie	Plan na 1954 rok				
			Ogółem	w tym: kwartały			
				I	II	III	IV
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Płace i narzuty na płace						
2.	Utrzymanie i eksploatacja środków transportowych						
	a) zużycie materiałów pędnych i smarów						
	b) amortyzacja						
	c) ogumienie						
	d) remont bieżący						
	e) inne						
3.	Pozostałe koszty bezpośrednie						
	Razem						
	Z sum wykazanych pod poz. 5 przypada na:						
	a) detal (sklepy)						
	b) żywienie zbiorowe						
	c) produkcję wyrobów i usług						
	d) gospodarkę pomocniczą.						

Wzór Nr 42

PLAN NAKŁADÓW NA UTRZYMANIE ADMINISTRACJI OZR

Pozycja	Nazwa pozycji	1953 r. przewidywane wykonanie w tys. zł	1954 rok	
			Plan w tys. zł	Wskaźnik kol. 4 kol. 3 × 100
1	2	3	4	5
1.	Płace i narzuty			
	w tym:			
	fundusz płac			
2.	Utrzymanie nieruchomości i ruchomości			
3.	Podróże służbowe			
4.	Utrzymanie własnego taboru samochod. osob.			
5.	Nakłady biurowe			
6.	Pozostałe nakłady			
7.	Razem (od 1 do 6)			
	z sum wykazanych w poz. 7 przypada na:			
8.	żywienie zbiorowe			
9.	detal			
10.	zakłady usługowe			
11.	gospodarstwa pomocnicze			
12.	zakłady przetwórcze			
13.	Inne (wymienić)			
	Dane uzupełniające			
		1953	1954	Wskaźnik
1.	Zatrudnienie			
2.	Średnia płaca			
3.	Fundusz płac			

Z sumy wykazanej pod poz. 1 kol. 4 przypada na:

Osobowy fundusz płac

Bezosobowy fundusz płac

fundusz nagród i prac zleconych

pozostałe nakłady osobowe nie-

zaliczone do funduszu płac

ubezpieczenie społeczne

Razem

104.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 208 z dnia 29 lipca 1953 r.

(znak: BU3—48—17)

w sprawie: opracowania projektów planu rozdziału robót geologicznych oraz projektów programu produkcji przedsiębiorstw geologicznych.

Przy sporządzaniu projektów planu rozdziału robót geologicznych i wstępnym zleceniu tych robót na r. 1954 oraz przy opracowaniu projektów programu produkcji na r. 1954 inwestorzy i przedsiębiorstwa geologiczne powinny stosować zasady i tryb ustalony w instrukcji nr. 24-d Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w. z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 208, z dnia 29 lipca 1953 r.

INSTRUKCJA NR 24-d**w sprawie: opracowania projektu planu rozdziału robót geologicznych i wstępnego ich zlecenia oraz projektu programu produkcji przedsiębiorstw geologicznych.**

§ 1. Opracowanie projektu planu rozdziału robót geologicznych oraz zlecenie robót geologicznych i geofizycznych powinno odbywać się na zasadach i w trybie ustalonym w instrukcji PKPG Nr 24-c w sprawie opracowania projektu planu rozdziału robót i wstępnego zlecenia robót budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG z 1953 r. Nr 20, poz. 83) oraz zgodnie z postanowieniami niniejszej instrukcji.

§ 2. Niezależnie od formularzy planu rozdziału robót i zleceń obowiązujących w myśl przepisów instrukcji PKPG nr 24-c zleceniodawcy robót geologicznych i geofizycznych objęci projektem planu geologii na 1954 r. obowiązani są przesyłać wykonawcom formularze określające bliżej zakres rzeczowy robót w/g wzorów ustalonych w instrukcji Departamentu Górnictwa PKPG w sprawie sporządzania projektu planu geologii na 1954 r. (znak: GR4/2a/14) a mianowicie:

- 1) wzór Nr 2 — dotyczący zadań w zakresie wierceń w rozbiciu w/g zakresów głębokości,
- wzór Nr 3 — dotyczący zadań w zakresie robót górniczych w rozbiciu w/g rodzajów tych robót,
- wzór Nr 4 — dotyczący zadań w zakresie prac geofizycznych w rozbiciu w/g metod badawczych,
- wzór Nr 5 — dotyczący zadań w zakresie prac kartograficznych w rozbiciu w/g rozmiarów skal,
- wzór Nr 6 — zawierający ogólne zestawienie, zadań zleconych danemu przedsiębiorstwu wykonawczemu.

2) Roboty hydrogeologiczne i geologiczno-techniczne nie objęte planem geologii (tj. wiercenia studienne, budowlane i eksploatacyjne) nie będą przez zleceniodawców wykazywane na formularzach wymienionych w pkt. 1), lecz tylko na formularzach ustalonych w instrukcji PKPG nr. 24-c.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa geologiczne opracowują projekty programu wykonawstwa i produkcji na rok planowany na podstawie uzgodnionych ze zleceniodawcami i zarejestrowanych zleceń na formularzach według wzorów stanowiących załączniki do niniejszej instrukcji:

- wzoru Nr B8 — Plan prac geologiczno-poszukiwawczych,
- wzoru Nr 6g — Plan wierceń przedsiębiorstwa,

- wzoru Nr 7g — Plan robót górniczych przedsiębiorstwa,
- wzoru Nr 8g — Plan prac geofizycznych przedsiębiorstwa,
- wzoru Nr 9g — Plan prac kartograficznych przedsiębiorstwa,
- wzoru Nr B9 — Stan urządzeń wiertniczych przedsiębiorstw geologiczno-poszukiwawczych.
- wzoru Nr B10 — Wskaźniki techniczno - ekonomiczne przedsiębiorstw geologiczno-poszukiwawczych.

2. Na formularzach o których mowa w ust. 1 przedsiębiorstwa geologiczne zamieszczają dane dotyczące robót objętych planem geologii jak również dane dotyczące zleconych im do wykonania wierceń eksploatacyjnych, wierceń studziennych oraz wierceń dla celów budowlanych.

3. Sposób wypełniania formularzy wyszczególnionych w ust. 1 objaśniony jest w dalszej części niniejszej instrukcji.

§ 4. 1. Projekty programu wykonawstwa przedsiębiorstw na rok planowany ustalone na formularzach wymienionych w § 3 ust. 1 powinny przedsiębiorstwa geologiczne przesyłać do swych jednostek nadrzędnych.

2. Na szczeblu inwestora naczelnego oraz jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa geologicznego nastąpi uzgodnienie planu rozdziału robót i udzielenie zleceń wstępnych w imieniu podległych inwestorów oraz potwierdzenie zleceń wstępnych przez jednostkę nadrzędną w imieniu podległych przedsiębiorstw geologicznych.

3. Jednostki nadrzędne przedsiębiorstw geologicznych lub przedsiębiorstwa geologiczne upoważnione do przyjmowania zleceń potwierdzą przyjęcie zleceń do projektu programu wykonawstwa składając odpowiednie oświadczenie na kwestionariuszach zleceń. Wykaz jednostek nadrzędnych i przedsiębiorstw upoważnionych do przyjmowania zleceń podany jest w załączniku Nr 1 do instrukcji PKPG nr 24-c.

§ 5. 1. Na podstawie przyjętych i potwierdzonych zleceń jednostki nadrzędne przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstwa upoważnione do przyjmowania zleceń sporządzą na formularzach wymienionych w § 3 ust. 1 plany zbiorcze programu wykonawstwa jednostek podległych.

2. Plany zbiorcze, o których mowa w ust. 1 powinny być przesłane do właściwych ministerstw (urzędów centralnych).

§ 6. Ministerstwa (urzędy centralne) nadzorujące wykonawców uzgodnią z ministerstwami (urzędami centralnymi) nadzorującymi zleceniodawców zakres robót na poszczególnych obiektach oraz uzgodnią limity na roboty geologiczne zarówno objęte jak i nieobjęte planem geologii.

§ 7. W celu umożliwienia bezpośredniego uzgadniania projektów rozdziału robót z projektami programów wykonawstwa na szczeblu naczelnym i centralnym, projekty programów wykonawstwa powinny być przesyłane do jednostek nadrzędnych w tych samych terminach co projekty rozdziału robót.

§ 8. Na podstawie uzgodnionego zakresu wykonawstwa robót geologicznych ministerstwa nadzorujące wykonawców sporządzą resortowe projekty programu wykonawstwa i produkcji na rok planowany w zakresie prac geologicznych na wzorach podanych w § 3 pkt. 1) i prześlą je w 3-ch egzemplarzach do Departamentu Planowania Urzędu Centralnego Geologii.

§ 9. Centralny Urząd Geologii na podstawie otrzymanych od ministerstw resortowych projektów planu robót geologicznych na rok planowany sporządzi zbiorczy ogólnopństwowy projekt planu robót geologicznych i prześle go w 1-nym egzemplarzu do Departamentu Budownictwa PKPG.

§ 10. Podaje się sposób wypełniania formularzy w/g wzorów wyszczególnionych w § 3 ust. 1.

Wzór Nr B-8 Plan prac geologiczno-poszukiwawczych — ma charakter zbiorczy.

We wzorze tym należy zamieścić wszystkie roboty zleczone przedsiębiorstwu do wykonania w roku planowanym przez wszystkich zlecniodawców.

W związku z tym, sumy wynikające dla poszczególnych pozycji wymienionych w rubryce 1 muszą odpowiadać ilości i wartości ogółu zadań, które zostaną przez przedsiębiorstwo wykonane w roku planowanym.

Dane dotyczące zadań określonych w p. I. i II w rubryce 1, przedsiębiorstwo winno podać na podstawie zarejestrowanych zleceń. Natomiast dane wymienione w p. III rubryki 1, dotyczące wskaźników techniczno-ekonomicznych, przedsiębiorstwo powinno podać na zasadzie własnych obliczeń.

W rubryce 3 — należy podać dla wszystkich pozycji wymienionych w rubryce 1 — rok poprzedzający rok planowy, w rubryce 4 — należy uwidocznić przewidywane wykonanie planu w roku poprzedzającym rok planowany przy czym dane te winny być podane w jednostkach wymienionych w rubryce 2.

W rubryce 5 — należy podać rozmiary prac geologicznych przedsiębiorstwa na rok planowy, oraz rozbić je w następnych rubrykach na poszczególne kwartały.

Wzór Nr 6g — „Plan wierceń przedsiębiorstwa“ powinien zawierać dane dotyczące rozmiarów i kosztów wierceń z podziałem na wiercenia ręczne i mechaniczne.

Wzór Nr 6g należy sporządzić w oparciu o dane zawarte na wzorze Nr 2 nadesłanym przez zlecniodawcę, jak również w oparciu o dane nadesłane przez zlecniodawcę, a dotyczące wierceń eksploatacyjnych, studziennych i wierceń dla celów budowlanych. Wiercenia eksploatacyjne, studzienne i wiercenia dla celów budowlanych należy na wzorze Nr 6g podać oddzielnie. Sumy zbiorcze wynikające z omawianego wzoru, dotyczące zarówno rozmiarów wierceń w jednostkach rzeczowych, jak i wartościowych powinny być równe liczbom uwidocznionym w rubryce 5 wzoru Nr B-8 dla wierceń.

Wzór Nr 7g — „Plan robót górniczych przedsiębiorstwa“ powinien zawierać dane dotyczące rozmiarów i kosztów poszczególnych rodzajów robót górniczych.

Wzór powyższy należy sporządzić w oparciu o dane zawarte na wzorze Nr 3, nadesłanym przez zlecniodawcę. Dalsze uwagi do wzoru 6g mają zastosowanie do wzoru Nr 7g.

Wzór Nr 8g — „plan prac geofizycznych przedsiębiorstwa“ powinien zawierać dane dotyczące rozmiarów i kosztów prac geofizycznych z podziałem na poszczególne metody badań.

Wzór ten należy sporządzić w oparciu o dane zawarte we wzorze Nr 4 nadesłanym przez zlecniodawcę.

Dane zamieszczone na formularzu Nr 4, a dotyczące rozmiarów i wartości poszczególnych rodzajów prac, powinny być uwidocznione na wzorze Nr 8g w/g poszczególnych rodzajów metod badawczych.

W poszczególnych rubrykach wzoru Nr 8g — należy podać łącznie prace polowe i kameralne.

Sumy z rubryk 17 i 18 wzoru Nr 8g — powinny być odpowiednio równe sumom z rubryk 8 i 9 wzoru Nr 4.

Wzór Nr 9g — „Plan prac kartograficznych przedsiębiorstwa“ powinien zawierać dane dotyczące zdjęć geologicznych w/g podanych skal.

Wzór ten należy sporządzić na podstawie danych wymienionych we wzorze Nr 5 nadesłanym przez zlecniodawcę.

Dalsze uwagi dotyczące wypełnienia wzoru Nr 9g są analogiczne do wyjaśnień podanych przy wzorze Nr 6g.

Wzór Nr B-9 — „Urządzenia wiertnicze przedsiębiorstw geologiczno-poszukiwawczych“ — powinien określić ilość aparatów wiertniczych w/g poszczególnych rodzajów i kategorii wierceń, wymienionych w rubryce 1.

W rubryce 3 — należy podać ilość aparatów w/g stanu ewidencyjnego na dzień 1.I. roku poprzedzającego rok planowany bez względu na to, czy aparaty te są zdolne do pracy, czy też do pracy nie nadają się.

W rubryce 4 — należy zamieścić ilość aparatów, których dostawa przewidziana planem inwestycyjnym ma nastąpić w ciągu roku poprzedzającego rok planowany.

W rubryce 5 — należy podać ilość aparatów otrzymanych z ilości zaplanowanej na poprzedzający rok planowany.

W rubryce 6 — powinien być podany przewidywany stan aparatów na 1.I. roku planowanego.

W rubryce 7 — należy zamieścić ilości aparatów, przewidziane zgodnie z planem inwestycyjnym przedsiębiorstwa do dostawy w roku planowanym.

W rubryce 8 — powinien być podany przewidywany stan aparatów na 1.I. roku następnego po roku planowanym po uwzględnieniu dostaw i skreśleń ze stanu ewidencyjnego w ciągu roku planowanego.

W rubryce 9 — należy zamieścić liczbę uzyskaną przez podzielenie sumy dziennych stanów ewidencyjnych aparatów przez ilość dni kalendarzowych.

Przy dziennych stanach ewidencyjnych należy również uwzględnić aparaty, których dostawa została zaplanowana, a które nie zostały jeszcze dostarczone.

Wyjaśnienia do rubryki 9 mają zastosowanie do rubryki 10, w której należy uwidocznić aparaty zdolne do pracy.

Rubryki 11 i 12 — wypełnia się, stosując odpowiednie wyjaśnienia zamieszczone przy omawianiu rubryk 9 i 10.

Wzór Nr B-10 — „Wskaźniki techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw geologiczno-poszukiwawczych“. W rubrykach 2 i 3 należy podać liczby będące wynikiem podzielenia sumy dziennych stanów ewidencyjnych aparatów zdolnych do ruchu przez ilość dni kalendarzowych, w/g przewidywanego wykonania planu poprzedzającego rok planowany, oraz w/g projektu planu na rok planowany (rubryka 3).

Dla każdej pozycji wymienionej w rubryce 1, sumy wynikające z rubryk 2 i 3 powinny równać się odpowiednio sumom podanym dla tychże samych pozycji w rubrykach 10 i 12 formularza w/g wzoru B-9.

W rubrykach 4 i 5 — należy podać przeciętne ilości aparatów będących w ruchu. Ilości te należy obliczać dodającienne stany ewidencyjne i dzieląc je przez ilość dni kalendarzowych.

Ilości te należy obliczać dla rubryki 4 w/g przewidywanego wykonania planu poprzedzającego rok planowany a dla rubryki 5-tej w/g projektu planu na rok planowany.

W rubrykach 6, 7 i 8 — należy uwidocznić przeciętny postęp w metrach uzyskany przez 1 aparat w ciągu 1 miesiąca.

Liczby przeciętnego postępu należy podawać odpowiednio do rodzajów wierceń wymienionych w rubryce 1.

W rubrykach 9 i 10 — należy podać procent czasu zużytego na same wiercenie, do całkowitego czasu wiercenia.

Do czasu zużytego na samo wiercenie nie należy wliczać czasu zużytego na montaż, demontaż, operacje związane z opuszczeniem i podnoszeniem aparatury wiertniczej, instrumentacji i konserwacji aparatów wiertniczych.

Dane powyższe w rubryce 9 winny dotyczyć przewidywanego wykonania planu w roku poprzedzającym rok planowany, zaś w rubryce 10 — projektu planu na rok planowany.

Zleceniodawca	Wiercenia ręczne						Wiercenia mechaniczne								
	Lekkie			ciężkie			0 — 150 m		150 — 300 m		300 — 500 m				
	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Cena jedn.	Ilość mb.	Cena jedn.	Ilość mb.	Koszt w tys. zł.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

W z ó r 6 — g str. 2

Zleceniodawca	Wiercenia mechaniczne						Razem		U w a g i				
	1000 — 1500 m			1500 — 3000 m			wiercenia mechaniczne						
	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Ogółem koszt w tys. zł.					
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Ministerstwo

PLAN ROBÓT GÓRNICZYCH PRZEDSIĘBIORSTWA

W z ó r 7 — g

Zleceniodawca	Rodzaje robót górniczych						Razem		
	Szybiki			Chodniki			Rowy		
	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.	Ilość mb.	Cena jedn.	Koszt w tys. zł.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Ministerstwo

PLAN PRAC GEOFIZYCZNYCH PRZEDSIĘBIORSTWA

W z ó r 8 — g

Zleceniodawca	Grawimetria			Magnetyka			Elektryka			Sejsmika			Karotaż			Razem			
	Ilość jedn.	Ce-na*) jedn.	Koszt ogółem w tys. zł.	Ilość jedn.	Ce-na*) jedn.	Koszt ogółem w tys. zł.	Ilość jedn.	Ce-na*) jedn.	Koszt ogółem w tys. zł.	Ilość jedn.	Ce-na*) jedn.	Koszt ogółem w tys. zł.	Ilość jedn.	Ce-na*) jedn.	Koszt ogółem w tys. zł.	Ilość jedn.	Cena prac. metal-polowych	Koszt w tys. zł.	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

x) ceny należy podawać łącznie dla prac polowych i kameralnych.

Ministerstwo

PLAN PRAC KARTOGRAFICZNYCH

Wzór 9 - 75

Zleceniodawca	Zdjęcia geologiczne według skal															
	1 : 5000			1 : 10000			1 : 25000			1 : 50000			1 : 100000			
	Ilość km ²	Cena 1 km ²	Koszt w tys. zł.	Ilość km ²	Cena 1 km ²	Koszt w tys. zł.	Ilość km ²	Cena 1 km ²	Koszt w tys. zł.	Ilość km ²	Cena 1 km ²	Koszt w tys. zł.	Ilość km ²	Cena 1 km ²	Koszt w tys. zł.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	

Ministerstwo

Wzór B-10

WSKAŹNIKI TECHNICZNO-EKONOMICZNE
PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNO-POSZUKIWAWCZYCH

Nazwa i rodzaj wiercenia	Przeciętny stan ewidencyjny aparatów zdolnych do ruchu		Przeciętna ilość aparatów w ruchu		Przeciętna szybkość wiercenia 1 aparatu na miesiąc w metrach			Procent czasu zużytego na samowiercenie do całkowitego czasu wiercenia	
	wg. przewidywanego wykonania planu 1953 r.	wg. projektu planu 1954 r.	wg. przewidywanego wykonania planu 1953 r.	wg. projektu planu 1954 r.	1952	wg. przewidywanego wykonania planu 1953 r.	wg. projektu planu 1954 r.	wg. przewidywanego wykonania planu 1953 r.	wg. projektu planu 1954 r.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1) Wiercenia mechaniczne obrotowe rdzeniowe									
2) Wiercenia mechaniczne udarowe									
3) Wiercenia mechaniczne obrotowe									
4) Wiercenia ręczne									

Wzór wypełniają wszystkie ministerstwa nadzorujące przedsiębiorstwa geologiczno-poszukiwawcze

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w. 36.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP1-P/C-49/53 r., podpisano do druku dnia 10.VIII.53 r., druk ukończono 13.VIII.53 r.

Nakład 16810 egz. Papier druk. sat. kl. VII:A/60 gr ark. 7.

Zam. 3880/c. Druk „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego.

4-B-17830

CENA NUMERU 2 ZŁ.